

/ GAZETA / NIECH PRAWO ZAWSZE PRAWO ZNACZY

MARZEC
0 3
2026

POLICYJNA

gazeta.policja.pl

nr 3 (63), ISSN 2719-8324

KRYPTOWALUTY

s. 6

GRUPA ATLAS

s. 26

MEDYCYNA
W SŁUŻBIE

s. 44

PAMIĘTAMY

**Zakład Emerytalno-Rentowy
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji**

Szanowne Funkcjonariuszki,
Szanowni Funkcjonariusze,
Szanowne Funkcjonariuszki w st. spocz.,
Szanowni Funkcjonariusze w st. spocz.,
Szanowni Pracownicy Cywilni,

z okazji Świąt Wielkanocnych w imieniu własnym oraz pracowników
Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

składam Państwu najserdeczniejsze życzenia pokoju,
radości i nadziei płynącej z tradycji tego wyjątkowego czasu.

Niech wielkanocna refleksja przyniesie inspirację
do odpowiedzialnych działań na rzecz dobra wspólnego,
a nadchodzące miesiące upłyną w poczuciu stabilności

oraz satysfakcji z realizacji powierzonych zadań publicznych i celów osobistych.

Z najlepszymi życzeniami

Olga Buthak

Olga Buthak
Dyrektor

Zakładu Emerytalno-Rentowego

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

ŻYCZENIA

- 2 Dyrektor ZER MSWiA Olga Buthak
- 4 Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński
- 5 Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń

PRZESTĘPCZOŚĆ GOSPODARCZA

- 6 Kryptowaluty, cz. 1

POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ

- 12 Policja w genach – mł. asp. Paweł Maszczak

SŁUŻBA CYWILNA

- 14 Gramy do tej samej bramki

15 KRAJ

redaktor naczelny
podkom. TOMASZ DĄBROWSKI

Około dwudziestu pięciu lat temu wielką popularnością cieszyły się tzw. kafejki internetowe – miejsca, w których za opłatą można było wysłać maila, posurfować w Internecie, zagrać w pierwsze na świecie gry online. Uczelnie wyższe obok atutów w postaci kadry dydaktycznej wymieniały wówczas dostęp do bezpłatnych kafejek internetowych dla swoich studentów. I ja pamiętam wykład jednego z profesorów, który żywiołowo gestykulując, krzyczał w kierunku słuchaczy – „Nadchodzi era cyfrowej informacji! Tu będzie punkt ciężkości świata, o to toczy się walka!”. Uważaliśmy wtedy, że to gruba przesada. Dziś era cyfrowa jest faktem. W błyskawicznym czasie nowoczesne technologie zmieniły całe nasze życie, i to niemal na każdej płaszczyźnie. Z dostępem do Internetu, a więc do informacji, wiąże się to, jak pracujemy, jak się komunikujemy, jak robimy zakupy i jak spędzamy wolny czas. I nawet jeśli planujemy cyfrowy detoks z książką w ręku lub przed ekranem telewizora, to wybierając domek w leśnej głuszy, korzystamy z internetowych wyszukiwarek. Książkę też kupujemy w wirtualnej księgarni, a za dostęp do cyfrowej telewizji płacimy wirtualną gotówką z banku, który obsługujemy z poziomu telefonu komórkowego. A co jeśli się okaże, że domek, który wynajęliśmy na kilka dni, też był wirtualny, a realne były jedynie oszczędności, które właśnie zniknęły z konta? Nowe technologie to także nowe zagrożenia, z którymi musi się mierzyć Policja. Jednym z trudniejszych obszarów, w których działają przestępcy, są kryptowaluty. Dwie dekady temu dyskutowali o nich wyłącznie teoretycy. Artykułem poświęconym temu zagadnieniu rozpoczynamy marcowy numer „Gazety Policyjnej”.

Zapraszam do czytania.

Okladka: Izabela Pajdała

KAMPANIA SPOŁECZNA POLICJI

- 16 Międzypokoleniowa edukacja dla bezpieczeństwa

PAMIĘĆ

- 19 O poległych w Magdalence

TRUDNE INTERWENCJE

- 20 Zabezpieczenie dowodów w sprawach CSAM, cz. 2

JEDNOSTKI SPECJALNE POLICJI

- 26 Konferencja negocjatorów policyjnych grupy Atlas

TYLKO SŁUŻBA

- 30 Pomagamy i chronimy

SPORT

- 32 IX Ogólnopolskie Zawody Narciarskie polskiej Policji

TYLKO SŁUŻBA

- 34 Poprawność czy profesjonalizm? Czy lepsze jest wrogiem dobrego?

POLICYJNY JUBILEUSZ

- 36 100 lat dzielnicowych!

PRAWO

- 38 Klauzule generalne w ustawodawstwie polskim, cz. 1

HISTORIA

- 42 Policyjne kalendarium

MEDYCYNĄ W SŁUŻBIE

- 44 Ranny policjant. Pierwsza pomoc w krwotoku zewnętrznym

ZWALCZANIE PRZESTĘPCZOŚCI EKONOMICZNEJ

- 48 Współpraca Prokuratury Europejskiej z krajowymi organami ścigania

50 KRAJ

51 ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

QR kod do podcastów „Gazety Policyjnej”, w których członkowie redakcji opowiadają o kulisach powstawania kolejnych numerów

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Marcin Kierwiński

Funkcjonariuszki i Funkcjonariusze Policji Pracownice i Pracownicy Cywilni Policji

Szanowni Państwo,

przed nami Święta Wielkanocne – czas, który w polskiej tradycji jest symbolem zwycięstwa nadziei nad zwątpieniem i życia nad śmiercią. W imieniu kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz własnym, przesyłam Państwu życzenia spokoju, zdrowia i wszelkiej pomyślności.

Myślami jestem przy Funkcjonariuszkach i Funkcjonariuszach, będących na służbie w wielkanocny poranek, czuwających nad naszym bezpieczeństwem. To dzięki Waszej służbie, miliony polskich rodzin będą w spokoju celebrować ten świąteczny czas. Ta gotowość do poświęcenia na rzecz bezpieczeństwa innych jest najwyższym dowodem profesjonalizmu i oddania Ojczyźnie.

Szczególne słowa podziękowania kieruję do Państwa najbliższych. Służba w Policji to wyzwanie, które podejmują całe rodziny – ich cierpliwość, wyrozumiałość i codzienne wsparcie są cichym, ale niezbędnym fundamentem Waszych sukcesów. Proszę przyjąć serdeczne życzenia, aby ten świąteczny czas wynagrodził Państwa bliskim chwilę rozłąki i przyniósł im zasłużoną dumę oraz radość.

Budowanie nowoczesnej i silnej Policji to nasz wspólny cel. Za Państwa poświęceniem stoi wsparcie ze strony państwa. W ramach Programu Modernizacji służb mundurowych na lata 2026–2029 położymy nacisk na budowę i modernizację komend, wymianę samochodów, zakup nowoczesnego wyposażenia osobistego oraz cyfryzację narzędzi pracy. To ułatwi codzienną służbę i zwiększy Waszą skuteczność.

Życzę Państwu, aby te święta przyniosły optymizm i nową energię, a wiosenna aura towarzyszyła Państwu zarówno w życiu zawodowym, jak i osobistym. Niech każda służba kończy się bezpiecznym powrotem do domu. Wesółtych Świąt Wielkanocnych!

Z wyrazami szacunku

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

Warszawa, kwiecień 2026 roku

**Policjantki, Policjanci,
Pracownice i Pracownicy Polskiej Policji,
Policyjni Emeryci i Renciści,
Przedstawiciele Związków Zawodowych,
Stowarzyszeń i Fundacji,**

z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych pragnę przekazać Państwu, w imieniu własnym oraz całego kierownictwa Policji, najserdeczniejsze życzenia zdrowia, spokoju oraz wszelkiej pomyślności, zarówno w życiu osobistym, jak i zawodowym.

Wielkanoc to czas nadziei, odrodzenia i refleksji nad tym, co w życiu najważniejsze. Niech nadchodzące dni przyniosą Państwu wytchnienie od codziennych obowiązków, umocnią wiarę w dobro, wzajemną życzliwość i poczucie wspólnoty.

Niech wiosenna atmosfera Świąt Wielkanocnych napęłni Państwa optymizmem, spokojem oraz energią potrzebną do podejmowania kolejnych wyzwań. Niech będzie to także czas prawdziwej bliskości, spędzony w gronie najbliższych, w atmosferze serdeczności i rodzinnego ciepła.

Słowa szczególnego uznania kieruję do funkcjonariuszy pełniących w tym okresie służbę, dbających o bezpieczeństwo i porządek publiczny. Państwa zaangażowanie, odpowiedzialność i oddanie zasługują na najwyższy szacunek.

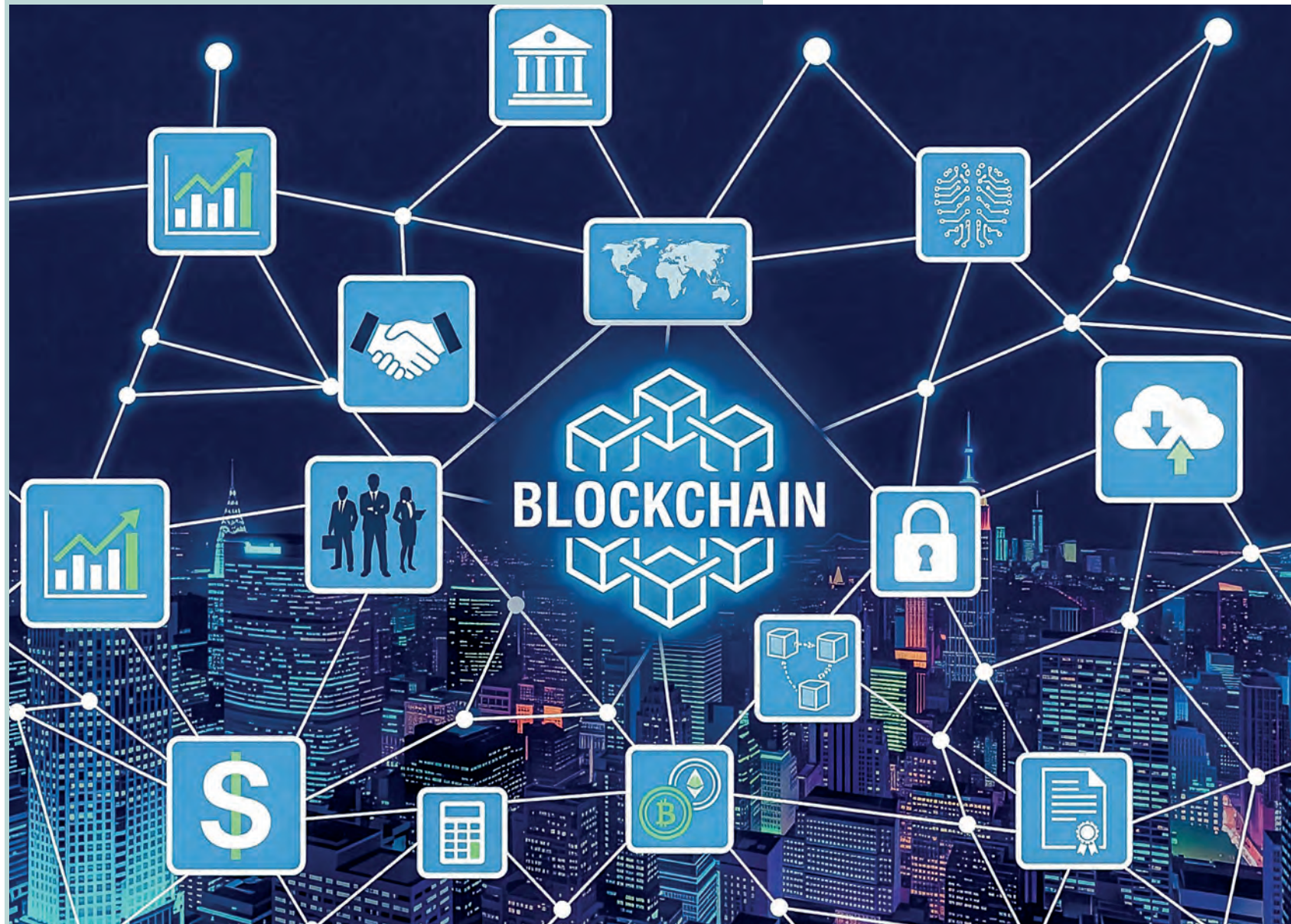
Serdeczne życzenia kieruję również do pracowników Policji, emerytów i rencistów policyjnych, a także przedstawicieli związków zawodowych, stowarzyszeń i fundacji współpracujących z naszą formacją. Dziękuję za codzienny trud i wkład w budowanie bezpieczeństwa oraz zaufania społecznego.

Życzę Państwu oraz Państwa Bliskim spokojnych, radosnych i pełnych nadziei Świąt Wielkanocnych, niosących wewnętrzny spokój oraz pomyślność na każdy nadchodzący dzień.

gen. insp. Marek BOROŃ

KRYPTOWALUTY

1
część

Seria artykułów eksperckich krok po kroku przedstawi skuteczne metody doprowadzenia do blokady środków na giełdach kryptowalutowych. Zostaną omówione zarówno podstawy techniczne (w tym odczytywanie transakcji w eksploratorach blockchain), jak i praktyczne wzorce czynności procesowych, zagadnienia informatyki śledczej w sprawach związanych z oszustwami inwestycyjnymi, wskazówki dotyczące przeszukań u osób zatrzymanych, przesłuchań pokrzywdzonych oraz tzw. księgowych – współpracowników sprawców.

Z uwagi na zwiększającą się liczbę prowadzonych postępowań przygotowawczych z wykorzystaniem kryptowalut konieczne staje się odejście od doraźnych, incydentalnych działań na rzecz ujednoliconej, praktycznej metodyki postępowania. Coraz częściej to właśnie organy ścigania i prokuratura muszą się zmierzyć z analizą śladów transakcyjnych w blockchainie, oceną rodzaju portfeli oraz szybkim formułowaniem wniosków o blokadę środków na giełdach kryptowalutowych oraz uzyskanie informacji o osobach (beneficjentach), na których portfele trafiły środki, co umożliwia ustalenie ewentualnych sprawców przestępstw.

I. BLOCKCHAIN – OTWARTY REJESTR TRANSAKCJI.

DEFINICJE I POJĘCIA

Blockchain można sobie wyobrazić jako publiczną księgę rachunkową, dostępną dla każdego w internecie, której nikt nie może zmodyfikować ani usunąć. Każda transakcja kryptowalutowa jest w niej trwale zapisana i zawiera cztery informacje kluczowe z punktu widzenia śledczego: **hash transakcji**, czyli unikalny numer jednoznacznie identyfikujący konkretny przelew w całej sieci; **adres nadawcy** będący odpowiednikiem numeru konta, z którego wysłano środki; **adres odbiorcy**, czyli numer konta docelowego; oraz **timestamp** – dokładną datę i godzinę transakcji zapisane automatycznie przez sieć. Aby sprawdzić dowolną transakcję, wystarczy wpisać jej hash do odpowiedniej wyszukiwarki (tzw. **eksploratora bloku**) – podobnie jak numer przesyłki do śledzenia paczki. W ciągu kilku sekund widać, kto wysłał, ile, kiedy i na jaki adres. Ta jawność danych prowadzi do wniosku, który dla wielu sprawców bywa zaskoczeniem, że kryptowaluty wcale nie są anonimowe.

KRYPTOWALUTY NIE SĄ ANONIMOWE

Powszechny mętł głosi, że kryptowaluty gwarantują pełną anonimowość. W rzeczywistości mamy do czynienia z pseudoanonimowością – adresy portfeli nie zawierają wprost danych osobowych, jednak każda transakcja jest trwale i publicznie zapisana w rozproszonym rejestrze. Właściwa analiza śledcza umożliwia deanonimizację użytkownika przez tzw. klasteryzację adresów [technikę polegającą na grupowaniu adresów w mniejsze, logiczne podzbiory (klastry) na podstawie ich podobieństwa, bliskości lub wspólnych cech – przyp. red.], analizę wzorców przepływu środków oraz korelację z danymi KYC (Know Your Customer) pozyskanymi z giełd kryptowalutowych.

Giełdy kryptowalutowe działające w jurysdykcjach, w których obowiązują przepisy AML [Anti-Money Laundering – to zbiór regulacji prawnych mających na celu przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu

terroryzmu – przyp. red.] – w tym wszystkie podmioty zarejestrowane lub świadczące usługi na terenie UE – mają obowiązek weryfikacji tożsamości klientów zgodnie z dyrektywą AMLD5 (dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843) i polską ustawą z 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.).

Osoba, która przelewa środki na taką giełdę, zostawia ślad możliwy do odtworzenia przez śledczych na podstawie historii transakcji i danych KYC. W rezultacie można wskazać drogę środków wraz z końcowym odbiorcą.

RÓŻNICE MIĘDZY PODSTAWOWYMI SIECIAMI – MODEL UTXO ORAZ MODEL OPARTY NA SALDZIE

Z perspektywy analizy kryminalnej zasadnicze znaczenie ma zrozumienie dwóch fundamentalnych modeli księgowania stosowanych w różnych sieciach blockchain. **Model UTXO** (Unspent Transaction Output) jest stosowany m.in. w Bitcoin (BTC), Litecoin (LTC), Bitcoin Cash (BCH). **W tym modelu nie istnieje pojęcie salda konta**, a zamiast tego każda transakcja konsumuje poprzednie, nieprzesłane wyjścia i tworzy nowe. Oznacza to, że jedna transakcja może mieć wiele wejść i wiele wyjść, co utrudnia śledzenie przepływu, ale jednocześnie powoduje, że każda najmniejsza jednostka danej waluty jest identyfikowalna od momentu wydobycia bloku.

Modelem konkurencyjnym jest model oparty na saldzie (account-based model), stosowany między innymi przez Ethereum (ETH), TRON (TRX) oraz BNB Chain, a także większość nowoczesnych sieci obsługujących smart kontrakty, czyli automatyczne programy na blockchainie, które same wykonują umówione warunki po ich spełnieniu, oraz stablecoiny – kryptowaluta o stabilnej wartości, powiązana z walutą fiducyjną (np. USD, jak USDT czy USDC) lub aktywami (np. złotem). Funkcjonuje analogicznie do konta bankowego – gdzie każdy adres ma saldo, które się zwiększa lub zmniejsza w wyniku transakcji. Jest on prostszy w analizie, gdyż historię konkretnego adresu można prześledzić linowo. Dla śledczych jest ważne, że tokeny ERC-20 i TRC-20 (w tym USDT, USDC) działają na bazie smart kontraktów w ramach tych sieci, a ich transfery są widoczne w zakładce „Token Transfers” eksplorera, a nie w głównej historii transakcji ETH/TRX.

II. OSZUSTWA INWESTYCYJNE Z WYKORZYSTANIEM KRYPTOWALUT.

PSEUDOBROKER. MECHANIZM DZIAŁANIA I TYPOWE SCHEMATY

Pseudobroker to fikcyjna firma wyludzająca środki – udaje platformę tradingową z fałszywym saldem i prawdziwymi wykresami. Pseudobroker to podmiot stworzony wyłącznie w celu wyludzenia środków – nie świadczy żadnych rzeczywistych usług inwestycyjnych. Jego działalność opiera się

na pozorze: strona internetowa imituje profesjonalną platformę tradingową, prezentując prawdziwe wykresy kursowe i fikcyjne saldo klienta.

Pierwszy kontakt jest nawiązywany różnymi kanałami – przez reklamy w mediach społecznościowych, bezpośrednią wiadomość przez komunikator lub telefon z call center. Kanały te mogą występować osobno lub w kombinacji. Nierzadko ofiara najpierw klika reklamę, a następnie kontaktuje się z nią telefonicznie „doradca inwestycyjny”. Sprawca buduje relację opartą na zaufaniu i obietnicy zysku, a zaawansowana socjotechnika sprawia, że ofiara rzadko weryfikuje tożsamość rozmówcy.

Środki są przekazywane na kilka sposobów: przelewem bankowym na konto tzw. słupa (w żargonie grup przestępczych określanego jako „księgowy”), wypłatą gotówki i wpłatą przez kryptowalutowy terminal (bitomat) lub stacjonarny kantor kryptowalut albo samodzielnym zakupem kryptowaluty i wysyłką na wskazany adres portfela. Szczególną pułapką dla śledczych są przelewy na zagraniczne rachunki bankowe należące do dostawców usług IBAN dla giełd kryptowalut – ofiara *de facto* zasila cudze saldo na giełdzie, nie zdając sobie z tego sprawy, a przelew z pozoru wygląda jak standardowa transakcja handlowa. Każda z tych metod ma na celu jak najszybsze oderwanie środków od systemu bankowego i wprowadzenie ich do sieci blockchain.

DROGA ŚRODKÓW – OD PRZELEWÓW BANKOWYCH DO FINAŁU NA GIEŁDACH

Metoda przekazania środków jest uzależniona od stopnia zaawansowania technicznego ofiary – sprawcy każdorazowo szukają najkrótszej drogi do wyprowadzenia środków do kryptowaluty. Jeśli ofiara posiada portfel lub konto na giełdzie, dokonuje samodzielnej wysyłki. Jeśli nie – sprawcy zakładają je wspólnie z ofiarą, często przez aplikację do zdalnego dostępu (AnyDesk, TeamViewer), po czym przejmują kryptowalutę. W ostateczności środki trafiają przelewem do „słupa”, który wypłaca gotówkę i wpłaca ją przez bitomat lub kantor kryptowalutowy.

Gdy środki trafiają do sprawców, najczęściej są one w postaci Bitcoina, Ethereum lub stablecoina USDT i USDC. Równolegle lub bezpośrednio po wymianie kryptowaluty wędrują przez pośrednie adresy nierzadko z przeskokiem między sieciami czy tokenami za pomocą mostów, ponadto w celu utrudnienia pracy śledczych są rozbijane na wiele małych transakcji.

Droga środków kończy się albo na tzw. zimnych portfelach, w których czeka na moment do transferu, lub środki zostają wypłacone przez giełdy kryptowalut. Warto dodać, że w przypadku stablecoina USDC/USDT istnieje możliwość zamrożenia środków z zimnego portfela.

III. NARZĘDZIA BLOCKCHAIN FORENSIC.

ETHERSCAN, TRONSCAN I INNE EKSPLORERY – PODSTAWA PRACY ŚLEDCZEJ

Eksplorery blockchain to publicznie dostępne wyszukiwarki umożliwiające przeglądanie transakcji, adresów i bloków w poszczególnych sieciach. Ich znajomość jest dziś niezbędna dla każdego śledczego zajmującego się kryptowalutami. Etherscan (etherscan.io) jest podstawowym eksploratorem sieci Ethereum i tokenów ERC-20. Pozwala na wyszukiwanie po hashu transakcji, adresie portfela oraz bloku. Kluczowa funkcjonalność to zakładka „Internal Txns” pokazująca transakcje wewnętrzne smart kontraktów (niewidoczne jako zwykłe przelewy) oraz „Token Transfers” prezentująca przepływy tokenów USDT, USDC etc.

Tronscan (tronscan.org) pełni analogiczną rolę w sieci TRON. Ze względu na popularność USDT-TRC20 w schematach oszustw inwestycyjnych Tronscan jest jednym z najczęściej używanych narzędzi w polskiej praktyce śledczej. Umożliwia eksport historii transakcji do pliku CSV – co stanowi wartościowy materiał do akt sprawy. Dla sieci Bitcoin standardowym narzędziem pozostaje blockchain.com/explorer lub mempool.space.

Warto również wspomnieć o Arkham Intelligence (intel.arkm.com), które jest zaawansowanym narzędziem agregującym dane z wielu sieci blockchain. Pokazuje etykiety giełd, funduszy i mikserów oraz powiązania między adresami dzięki AI.

WALIDACJA DANYCH I WERYFIKACJA TECHNICZNA

Podstawą analizy blockchain jest posiadanie przede wszystkim hashu transakcji, z którego możemy odczytać i potwierdzić takie dane, jak adres nadawcy, adres odbiorcy oraz datę i kwotę przelewu. Już same te informacje pozwalają na analizę przepływu środków. Kluczowe jest jednak zwrócenie uwagi na kilka pułapek technicznych, które mogą prowadzić do procesowych błędów.

Po pierwsze, weryfikacja, czy adresy faktycznie istnieją w blockchainie. Pseudobrokerzy niekiedy dostarczają ofiarom spreparowane potwierdzenia transakcji z fikcyjnymi hashami i adresami. Śledczy powinien każdorazowo zweryfikować podany hash w eksploratorze właściwej sieci. Pomocne jest narzędzie blockscan.com, które przeszukuje jednocześnie wiele sieci i wskazuje, w której z nich dany adres lub hash jest aktywny. **Po drugie, ryzyko literówek w adresach**. Ze względu na złożoność adresów portfeli (np. 0x71C7656EC7ab88b098defB751B-7401B5fd8976F) nawet jedna nieprawidłowa litera oznacza

zupełnie inny adres. Adresy TRON zaczynają się od litery „T”, Ethereum od „0x”, Bitcoin od „1..”, „3...” lub „bc1...” – te prefiksy są pierwszym elementem weryfikacji sieci.

Przykład: pokrzywdzona pani Kowalska wskazała, że z pomocą doradcy zasilila swoje konto kryptowalutowe w aplikacji na telefonie, wysyłając przelewy. Dzięki narzędziom typu etherscan.io możemy stwierdzić, że adres podany przez pokrzywdzoną jest prawidłowy, posiada na nim środki, ale ich wartość jest bliska zeru. Jest to jednoznaczny sygnał, że pokrzywdzona otrzymała bezwartościowy token, mający budować zaufanie i sugerować jej, że ma dalej władzę nad własnymi środkami.

KOMERCYJNE NARZĘDZIA ANALITYCZNE

Dla spraw o większym stopniu skomplikowania, kiedy analiza ręczna nie wystarcza, organy ścigania sięgają po komercyjne platformy analityczne. **Chainalysis Reactor** (USA) jest głównym narzędziem używanym przez Europol, FBI i wiele krajowych jednostek policji. Umożliwia graficzną wizualizację przepływu środków między adresami, automatyczne klastrowanie adresów należących prawdopodobnie do tego samego podmiotu (na podstawie heurystyk, np. wspólny input w transakcji Bitcoin) oraz przypisywanie adresów do znanych giełd, serwisów mikserów lub podmiotów z listy sankcji OFAC.

Crystal Blockchain i Elliptic oferują podobne funkcjonalności z nieco odmiennym podejściem do heurystyk klastrowania. Istotne ograniczenia tych narzędzi, o których powinien wiedzieć każdy śledczy, to: modele probabilistyczne – klastrowanie nie jest pewne w 100 proc., a wynik analizy to hipoteza wymagająca weryfikacji innymi dowodami; brak pokrycia niszowych sieci i nowych tokenów; koszt licencji uniemożliwiający dostęp małym jednostkom. W Polsce dostęp do Chainalysis posiada m.in. Centralne Biuro Zwalczania Cyberprzestępczości, prokuratorzy mogą wnioskować o analizę w ramach pomocy prawnej lub porozumień z Europolem (EC3 – European Cybercrime Centre) oraz powołać biegłego, który wykona analizę przepływów kryptowalut.

IV. RODZAJE PORTFELI KRYPTOWALUTOWYCH – CO ZABEZPIECZYĆ PODCZAS PRZESZUKANIA.

PORTFELE SPRZĘTOWE, PAPIEROWE I PROGRAMOWE

Z perspektywy czynności przeszukania (art. 219 kpk) i zabezpieczenia mienia (art. 291 kpk) jest kluczowe rozróż-

nienie typów portfeli, gdyż mają inny sposób przechowywania klucza prywatnego – i tym samym inny sposób zabezpieczenia. Portfele sprzętowe (hardware wallets) to fizyczne urządzenia przypominające pendrive (np. Ledger Nano S/X, Trezor Model T, Coldcard). Klucz prywatny nigdy nie opuszcza urządzenia – transakcje są podpisywane wewnętrznie. W toku przeszukania urządzenie powinno zostać zabezpieczone jako rzecz ruchoma (art. 217 kpk), sfotografowane, opisane (model, numer seryjny), a następnie przekazane do ekspertyzy bez prób samodzielnego odblokowywania. Podłączenie do nieznanego komputera może spowodować usunięcie danych z urządzenia przez właściciela korzystającego z funkcji zdalnego resetu.

Portfele papierowe (paper wallets) to fizyczny wydruk lub odręczny zapis pary kluczy – klucza publicznego (adresu) i prywatnego. Należy szukać wszelkich kartek, laminatów, notatników, skrytek sejfowych, ale również zdjęć i skanów dokumentów w telefonach i komputerach. Portfele programowe (software wallets) są instalowane na smartfonie (np. Trust Wallet, MetaMask Mobile, Exodus) lub w komputerze (np. Electrum, Exodus desktop). Dostęp do nich jest chroniony hasłem lub biometrią.

PORTFELE GIEŁDOWE

Portfele giełdowe, zwane custodial, to środki przechowywane przez giełdę kryptowalut w imieniu użytkownika – analogicznie do rachunku bankowego. Użytkownik nie posiada klucza prywatnego; dysponuje jedynie dostępem do konta przez login i hasło lub 2FA. Z perspektywy śledczej oznacza to, że zabezpieczenie tych środków odbywa się nie przez zajęcie fizycznego urządzenia, lecz przez wystąpienie z formalnym wnioskiem do giełdy o zamrożenie konta i przekazanie danych KYC (imię, nazwisko, adres, numer dokumentu tożsamości, numer rachunku bankowego powiązanego z kontem). Wniosek jest kierowany do działu compliance lub legal giełdy, często przez portal dla organów ścigania (np. Binance via Kodex).

Istotne jest, że giełdy regulowane w UE na mocy rozporządzenia MiCA (Markets in Crypto-Assets Regulation, Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114) oraz ustawy AML mają obowiązek współpracy z organami ścigania. Dla giełd spoza UE jest konieczna pomoc prawna w trybie Konwencji budapeszteńskiej o cyberprzestępczości lub Europejskiego Nakazu Docho-

ilustracje: Safe Idea

SEED PHRASE, KLUCZ PRYWATNY, PLIK KEYSTORE. CZEGO SZUKAĆ I JAK ZABEZPIECZYĆ PROCESOWO

Seed phrase (frazę ziarna) to 12-, 18- lub 24-losowe słowa w języku angielskim, generowane według standardu BIP-39 (Bitcoin Improvement Proposal nr 39). Na jej podstawie można odtworzyć wszystkie klucze prywatne i dostęp do wszystkich portfeli danego użytkownika, niezależnie od urządzenia. Jej zabezpieczenie procesowe stanowi *de facto* zabezpieczenie całości aktywów. Należy szukać na: kartkach papieru, notatnikach, naklejkach w ukrytych miejscach, stalowych kasetach (np. Cryptosteel), plikach tekstowych, zdjęciach na telefonie z 12–24 angielskimi słowami, menadżerach haseł.

Klucz prywatny to ciąg 64 znaków szesnastkowych (hex) lub ciąg WIF (Wallet Import Format) zaczynający się od litery „K”, „L” lub „5” w Bitcoinie. Plik keystore (UTC/JSON) to zaszyfrowany plik przechowujący klucz prywatny, chroniony hasłem – typowy dla portfeli Ethereum (MetaMask,). Pliki te warto zabezpieczyć z dysków twardych, pendrive’ów i chmury (Google Drive, iCloud).

V. ŚLADY TRANSAKCYJNE JAKO DOWÓD – BLOKADA ŚRODKÓW.

WSPÓŁPRACA Z GIEŁDAMI KRYPTOWALUTOWYMI – KYC, KODEX I WNIOSKI EUROPOLU

Skuteczna blokada środków na giełdzie wymaga szybkiego i precyzyjnie sformułowanego wniosku. **Dla giełd europejskich** wniosek jest kierowany na adres e-mail działu compliance przez formularz LEA (Law Enforcement Agency) lub przez Kodex, jeśli dana giełda posiada tam profil. Wniosek powinien zawierać podstawę prawną żądania, sygnaturę, opis przestępstwa, konkretne adresy portfeli lub numery kont do zablokowania oraz żądane dane KYC. Giełdy unijne są zobowiązane do odpowiedzi w rozsądnym terminie i do zachowania tajemnicy o złożonym wniosku wobec użytkownika (art. 24 AMLD5).

Dla giełd spoza UE szczególne znaczenie ma platforma Kodex (kodexglobal.com) – scentralizowane narzędzie do składania wniosków organów ścigania do globalnych giełd kryptowalut. Europol prowadzi szczegółowe instrukcje w ramach EC3 (European Cybercrime Centre) dotyczące trybu składania zapytań i wniosków o pomoc prawną – dostępne dla polskich organów przez sieć SIENA (Secure Information Exchange Network Application). W sprawach wymagających szybkiej blokady Europol uruchomił ścieżkę priorytetową EMPACT (European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats).

SZYBKOŚĆ DZIAŁANIA KLUCZOWA DO ZABEZPIECZENIA AKTYWÓW

Czas reakcji jest absolutnie decydującym czynnikiem w sprawach kryptowalutowych. O ile tradycyjne przelewy bankowe mogą być wstrzymane nawet po kilku dniach, o tyle transakcja blockchain zatwierdzona w sieci jest nieodwracalna. Nie istnieje żaden centralny organ, który mógłby cofnąć przelew. Oczywiście zawsze występują wyjątki i tak też jest w tym wypadku, w którym mimo decentralizacji sieci, można zablokować i przechwycić skradzione środki. W sieci Bitcoin nowa transakcja jest nieodwołalna po uzyskaniu sześciu potwierdzeń bloku (ok. 60 minut), w Ethereum – po 12 blokach (ok. 2,5 min), w TRON – po jednym bloku (ok. 3 s).

Oznacza to, że okno czasowe na interwencję istnieje wyłącznie wtedy, gdy środki spoczywają na rachunku giełdowym sprawcy lub na adresie portfela, co do którego są możliwe zidentyfikowanie właściciela i skierowanie wniosku o blokadę. W praktyce każda godzina zwłoki zmniejsza szansę na odzyskanie środków.

DAMIAN DEJEWSKI

biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej, Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

MICHAŁ BIELAŃSKI

biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej, Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

asp. DANIEL MACHCZYŃSKI

Komenda Powiatowa Policji w Kołobrzegu, biegły sądowy ds. kryptowalut i analizy blockchain

mł. asp. PAWEŁ MASZCZAK

laureat 18. edycji konkursu „Policjant, który mi pomógł”

Jestem niezmiernie dumny, że w gliwickiej komendzie mam takiego funkcjonariusza – mówił insp. Dariusz Fuks, komendant miejski Policji w Gliwicach podczas ubiegłorocznego Święta Policji, dziś piastujący stanowisko komendanta miejskiego Policji w Mysłowicach. Mowa o mł. asp. Pawle Maszczaku z Komisariatu I w Gliwicach, który został jednym z pięciu laureatów 18. edycji Ogólnopolskiego Konkursu „Policjant, który mi pomógł”.

Do ubiegłorocznej edycji konkursu wpłynęły 172 zgłoszenia dotyczące 148 funkcjonariuszy Policji. Gliwickiego policjanta zgłosiła starsza kobieta. W jej mieszkaniu ulatniał się gaz. Policjant doręczał akurat korespondencję z sądu i wyczuł niepokojący zapach już na klatce schodowej. Wyniósł kobietę z mieszkania, udzielił jej pierwszej pomocy i wezwał służby. Paweł Maszczak, wówczas jeszcze w stopniu sierżanta sztabowego, podczas tej interwencji zadbał też o zabranie z mieszkania dokumentów i lekarstw. Po incydencie i rozpoznaniu warunków życia kobiety zwrócił się do miejscowego ośrodka pomocy społecznej o wgląd w jej sytuację, co przyniosło stałe wsparcie pracowników OPS-u. Mieszkanka Gliwic w zgłoszeniu napisała: „(...) Dzięki jego szybkiej, zdecydowanej, profesjonalnej reakcji nadal żyję (...). Uratował mnie i mieszkańców od tragedii, a mi samej – życie (...)”.

– Co się czuje, jak uratuje się komuś życie? – pytam laureata.
– Radość. Dumę i satysfakcję z dobrze wykonanej roboty. I to jest też takie ważne potwierdzenie, że jesteś w dobrym miejscu i że to, co robisz, naprawdę ma sens. Czasem na sto interwencji zdarza się taka, która daje niesamowitego kopa do dalszego działania. I przekonanie, że jest to najistotniejsze w życiu.

DRUGIE POKOLENIE W GRANATOWYM MUNDURZE

Ówczesny gliwicki komendant zdradził, że policyjna pasja Pawła Maszczaka jest rodzinna. – To jest pokoleniowe. Z tatą Pawła, który był również dzielnicowym w Komisariacie I Policji w Gliwicach, wspólnie prowadziliśmy sprawy i patrolowaliśmy ulice. Jego tata odszedł na zasłużoną emeryturę w 2017 r. i w tym samym roku Paweł przyjął się do służby. Do nas przeszedł w 2023 r. z zaprzyjaźnionej jednostki w Zabrze. I od początku wyróżnia się przede wszystkim niesamowitym zaangażowaniem. Naprawdę swoją pracę wykonuje z pasją. Na moim biurku lądują bardzo często wnioski personalne o nagrody dla niego. Wielokrotnie je podpisywałem z pełnym przekonaniem – mówił insp. Dariusz Fuks. Sam wyróżniony wspominał, jak ojciec policjant służył jeszcze w Posterunku Policji w Sośnicowicach [zlikwidowany w 2012 r. – przyp. red.], nad którym mieszkali. Rósł więc razem z policjantami.

– Posterunek był w dwupiętrowym budynku. Na parterze był posterunek Policji, a nad nim trzy mieszkania. Obserwowałem policyjną służbę od najmłodszych lat. Myłem radiowóz, schodziłem czasem na posterunek, żyłem tam. Wszystkich znałem i bardzo dobrze się tam czułem – mówi wyróżniony policjant.

Paweł Maszczak ukończył liceum ogólnokształcące o profilu wojskowym. Przyznaje, że gdyby były wówczas te o profilu policyjnym, pewnie wybrałby klasę policyjną, choć był też za młodu członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej w Sośnicowicach. Gdy pytam, co jest takiego wciągającego w Policji, odpowiada szybko: – Dla mnie wszystko. Nutka ciekawości i adrenaliny. A najważniejsza jest możliwość realnej pomocy innym.

KLUCZ 1 – PASJA... I DOBRA ATMOSFERA

Podczas uroczystego spotkania pięciu laureatów konkursu z I zastępcą Komendanta Głównego Policji nadinsp. Romanem Kusterem mł. asp. Paweł Maszczak mówił: – Swoją służbę pełnię od 8 lat, co nie jest dużym wynikiem. Początek służby zamienił się jednak w wielką pasję. Pasję do Policji. Od początku też staram się być oddany mundurowi, przykładam się do wykonywania jak najrzetelniej wszystkich obowiązków w służbie i poza nią. To jest wielkie wyróżnienie dla mnie, że w takim gronie mogę dzisiaj być i państwa poznać, podać rękę. Jest to dla mnie bardzo ważne wydarzenie i wielki motor napędowy do dalszego działania. Jeżeli atmosfera w jednostce jest dobra, to ta robota sama idzie i chce się pracować. Bardzo dziękuję, że mogłem tu być i otrzymałem ciepłe słowa od państwa.

Później dodał jeszcze, że o klimat w pracy trzeba po prostu dbać. – U mnie w garnizonie ważne jest koleżeństwo, czasami czuję się jak w domu. Można ludziom zaufać i polegać na nich.

Do atmosfery w pracy, która karmi tę policyjną pasję, nawiązał też później ówczesny przełożony Pawła Maszczaka, insp. Dariusz Fuks.

– Paweł mówił w obecności pana generała o atmosferze w pracy, którą też uważam za niezwykle istotną. I wiem, od niego i innych policjantów, że nie tylko w rewirze dzielnicowych, ale i w całej jednostce, atmosfera jest bardzo dobra. Od tego się w sumie zaczyna, bo jeżeli jest dobra atmosfera, dobra współpraca, funkcjonariusze się wspierają, to robota idzie, i tak powinno to wyglądać. Gliwice to rejon służbowy, który jest jednym z pięciu największych jednostek garnizonu śląskiego. Mamy duży obszar i zadań dla dzielnicowych też jest dużo. A dzięki zaangażowaniu i wsparciu są realizowane na bardzo wysokim poziomie.

KLUCZ 2 – DOCIEKANIE PRAWDY

– Policjant według mnie powinien być w rejonie. Lubię być w ruchu i kontakt z ludźmi, to mi na pewno ułatwia zadania służbowe. Bardzo lubię rozmawiać i dociekać różnych spraw. Jeżeli ktoś ma z czymś problem, drążę temat, staram się poznać prawdę i jak najlepiej pomóc. Nie odpuszczam, jak widzę, że coś jest na rzeczy.

– Ojciec dawał ci jakieś wskazówki? – dopytuję. – Będąc na emeryturze, często przy kawie, podpytuje i wspomina swoją pracę. Bardzo pozytywnie, bo mówi, że praca dzielnicowego była najlepszą pracą, jaką miał przez całe życie – odpowiada. Z kolei na pytanie o cechy dobrego policjanta, które powinny go

charakteryzować i pomóc utrzymać tę pasję, Paweł Maszczak mówi tak: – Trzeba na pewno być zdecydowanym w działaniu i podejmowaniu decyzji, otwartym na ludzi, odpornym na stres i adrenalinę. W samym sobie trzeba mieć dużo empatii i być elastycznym. Ważne, żeby człowiek wiedział, co robi. Drążyć, drążyć, nie oceniać i dociekać prawdy. I nie brać wszystkiego do siebie, szczególnie, gdy nie ma się na coś wpływu.

W regionalnych doniesieniach medialnych i policyjnych dosyć często pojawiają się informacje o tym, że Paweł Maszczak interweniował po godzinach służby, zatrzymując np. pijanych kierowców. Wydaje się, że znajomość rejonu od najmłodszych lat może mieć swoje dobre i złe strony. U Pawła Maszczaka klucz jest taki: – Większość mieszkańców znam lub kojarzę, a to z reguły ułatwia pracę. Ale bezwzględnie – prawo jest prawem dla wszystkich, na równi. Nie ma sytuacji, że jak znajomy zawini, to będzie miał ulgę. Wszyscy wiedzą, gdzie pracuję, i jak przewiną, przyjadę. Jak potrzebują, to pomogę, ale też w granicach prawa.

ROŚNIE TRZECIE POKOLENIE?

Być może w szeregach Policji za kilka lat powitamy trzecie pokolenie państwa Maszczaków. Bo siedmioletni syn wyróżnionego śląskiego funkcjonariusza często dopytuje się już o arkana służby, bierze udział we wszystkich festynach policyjnych, ma swój mundur z osprzętem i kamizelką taktyczną i uczy się z tatą strzelać na strzelnicy. – Twierdzi, że też zostanie policjantem – mówi Paweł Maszczak, obecnie w stopniu młodszego aspiranta i już nie dzielnicowy, tylko policjant służby kryminalnej. Czekamy więc, aż mały Borys dorośnie i zdecyduje o swojej pasji i zawodowej ścieżce.

IZABELA PAJDAŁA

GRAMY DO TEJ SAMEJ BRAMKI

Podczas tegorocznej uroczystości z okazji święta służby cywilnej organizowanej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów Odznaką Honorową za Zasługi dla Służby Cywilnej zostały uhonorowane trzy pracownice Policji. Jedną z nich była Jolanta Kintscher z Komendy Powiatowej Policji w Kłodzku.

Wyróżnienie to stanowi wyraz uznania za wieloletnią rzetelną pracę oraz szczególne zaangażowanie w realizację zadań służbowych. Odznaczenie zostało ustanowione w 2023 r. i w Policji otrzymało je od tego czasu raptem czterech pracowników. O odznaczenie dla Jolanty Kintscher wystąpił, za zgodą dolnośląskiego komendanta Policji, jej bezpośredni przełożony mł. insp. Tomasz Ociepa – komendant powiatowej Policji w Kłodzku, który tak mówi o swojej współpracownicy: „Odznaka Honorowa za Zasługi dla Służby Cywilnej przyznana pani Jolancie Kintscher jest wyrazem uznania dla jej wieloletniej, odpowiedzialnej i rzetelnej pracy na rzecz naszej jednostki. Od wielu lat pani Jolanta z pełnym zaangażowaniem realizuje zadania w obszarze kadr, wspierając codzienne funkcjonowanie Komendy Powiatowej Policji w Kłodzku. Jej wiedza, doświadczenie oraz sumienność stanowią ogromną wartość dla naszej formacji i administracji publicznej. Gratuluję pani Jolancie Kintscher tego wyjątkowego wyróżnienia, które jest potwierdzeniem jej wieloletniej służby, oddania oraz wysokich standardów pracy na rzecz Policji”.

Gdy pytam samą wyróżnioną o wagę tego odznaczenia, słyszę:
– To jest bardzo duża motywacja do dalszej pracy.

WZAJEMNOŚĆ

Dla Jolanty Kintscher praca w Policji była jej pierwszą zawodową ścieżką.
– Wszystkiego uczyłam się od podstaw. Nie miałam doświadczenia, w tego rodzaju pracy, lecz miałam świetną przełożoną oraz współpracowników, którzy mnie wszystkiego nauczyli – wspominała odznaczona. Przełożona jest już dawno na zasłużonej policyjnej emeryturze, a Jolanta Kintscher oddaje swoje zaangażowanie i zdobyte doświadczenie kolejnym ludziom naszej formacji.

Teraz Jolanta Kintscher zajmuje się m.in. koordynowaniem działań związanych z medycyną pracy i przygotowaniem dokumentów osobowych, choć jak sama mówi, robi się to, co potrzeba. Włącza się też w różne akcje. A czasem są takie zadania, kiedy trzeba po prostu pomóc koleżankom i kolegom, i naturalne jest, że się pomaga.

Wyróżniona w kłodzkiej komendzie powiatowej Policji pracuje od 2000 r., czyli od 25 lat. Przez ten czas wiele się w naszej formacji zmieniło.

– Kiedy się przyjmowałam do pracy, oprócz komputerów były jeszcze maszyny do pisania. Były też dzienniki podawcze, do których wpisywało się ręcznie korespondencję, co pochłaniało dużo naszego czasu. Nie było takich systemów, które aktualnie mamy, np. dziennik e-komenda czy SWOP. Obecne rozwiązania systemowe znacznie ułatwiają nam pracę i usprawniają realizację zadań służbowych.

PRACA I ŻYCIE

To szczególne odznaczenie jest przyznawane nie tylko za rzetelną pracę, lecz także za wyjątkowe zaangażowanie w realizację zadań służbowych, często nie tylko w godzinach pracy. A życiowe zdarzenia czasem wymuszają na nas inny, większy rodzaj zapалу. W lutym 2021 r., gdy trwała pandemia Covid-19, Jolanta Kintscher została wyznaczona na pełnomocnika – koordynatora ds. szczepień przeciwko SARS-CoV-2 w Komendzie Powiatowej Policji w Kłodzku i jednostkach podległych. Wszystko sprawnie udało się przeprowadzić, wymagało to jednak od pani Jolanty dużych umiejętności organizacyjnych, wiedzy oraz dyspozycyjności w czasie wolnym i w weekendy.

Drugim życiowym sprawdzianem była ostatnia powódź, która mocno dotknęła miejscowości Dolnego Śląska. I tu pani Jolanta w czasie wolnym po pracy pomagała mieszkańcom z Odrzychowic Kłodzkich w pracach fizycznych przy usuwaniu skutków powodzi, mimo swojego wieloletniego orzeczenia o niepełnosprawności.

Żeby jednak móc się tak angażować, potrzebna jest zdrowa atmosfera w miejscu pracy. A nie trzeba przecież wiele – np. z inicjatywy komendanta dolnośląskiego została uruchomiona akcja integrująca środowisko policyjne. Funkcjonariusze wspólnie z pracownikami cywilnymi wyruszyli w góry. Do tych wypadów dołączyli również komendanci.

– Mamy tutaj piękne rejony, jest co zwiedzać i naprawdę można odpocząć. Takie spotkania promują zdrowy tryb życia, wzmacniają więzi między funkcjonariuszami i pracownikami Policji – mówi nasza odznaczona.

DŁUGI DYSTANS

Pod koniec naszej rozmowy pytam Jolantę Kintscher o trudności i wyzwania w pracy, tak z perspektywy pracownika służby cywilnej.

– Praca jest ciekawa, ale wyzwaniem na co dzień są małe zarobki, szczególnie w tych komendach ościennych i przy takiej ilości rzeczy, które się robi, oraz potrzebnej dyspozycyjności. To jest trochę demotywujące. Ale nie ma co narzekać, bo wszyscy gramy do tej samej bramki.

– Do emerytury będzie pani pracowała w kłodzkiej komendzie? – pytam dalej.

– Myślę, że tak. Po 25 latach w jednym miejscu ciężko jest zmienić pracę, w którą włożyło się serce i pracuje się z poczuciem misji – odpowiada Jolanta Kintscher.

IZABELA PAJDAŁA

zdj. archiwum Jolanty Kintscher

NOWY WYDZIAŁ CYBER W GARNIZONACH

Od 1 marca br. w wielu komendach wojewódzkich zaczęły funkcjonować Wydziały do Walki z Przestępczością Cyfrową. Powstanie wydziału to efekt ciągłego dostosowywania struktur Policji do zmieniających się zagrożeń w świecie cyfrowym.

Decyzje o powołaniu wydziałów podejmuje komendanci wojewódzcy Policji.

Do głównych zadań nowo powołanego wydziału będą należeć: realizacja czynności związanych z monitoringiem sieci z wykorzystaniem m.in. OSINT w celu ujawniania treści prawnie zabronionych oraz zdarzeń i zachowań o charakterze przestępczym, ujawnianie przestępstw popełnianych z użyciem systemów i sieci komputerowych oraz teleinformatycznych i telekomunikacyjnych. Ważnym elementem będzie również podnoszenie kompetencji zawodowych funkcjonariuszy, niezbędnych w zwalczaniu cyberprzestępczości w garnizonie, zarówno w zakresie taktyki działań operacyjnych i procesowych, jak i posługiwania się specjalistycznym oprogramowaniem oraz narzędziami wspomagającymi ustalenie i ściganie sprawców.

Nowy wydział będzie wspierał komórki i jednostki organizacyjne Policji w garnizonie w zakresie planowania, przygotowania oraz realizacji spraw operacyjnych i czynności operacyjno-procesowych. Będzie również nadzorował formy pracy operacyjnej oraz postępowania przygotowawcze prowadzone przez jednostki organizacyjne Policji w obszarze cyberprzestępczości.

BKS KGP

zdj. BKS KGP

NARADA SŁUŻBOWA KADRY KIEROWNICZEJ W POLICJI

Coroczna narada służbowa kadry kierowniczej Policji podsumowująca działalność Policji w 2025 r. odbyła się 18–20 lutego 2026 r. w Akademii Policji w Szczytnie. Wzięli w niej udział minister spraw wewnętrznych i administracji Marcin Kierwiński, sekretarz stanu MSWiA Czesław Mroczek, Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń z zastępcami oraz komendanci wojewódzcy, rejonowi, miejscy i powiatowi.

Naradę rozpoczął Komendant Główny Policji, poruszając w swoim wystąpieniu ważne tematy dla formacji, takie jak dobrą ocenę pracy Policji wśród obywateli, system szkolenia w Policji, założenia ścieżki rozwoju zawodowego. Zwrócił również uwagę na działania służące wsparciu policjantów w rozwiązywaniu ich problemów – nie tylko służbowych, lecz także w życiu prywatnym i w miarę możliwości udzielaniu im pomocy przez przełożonych. Przypominał o planowanych inwestycjach, rekordowych środkach w ramach ustawy modernizacyjnej i nadchodzących rocznicach: 100-lecie sportu w Policji, 100. rocznicy utworzenia stanowiska dzielnicowego, 95-lecie lotnictwa Policji i 50-lecie BOA.

Minister spraw wewnętrznych i administracji podziękował za służbę i pracę w 2025 r. Nawiązał do wprowadzonego świadczenia mieszkaniowego, ustawy modernizacyjnej oraz nowych możliwości, jakie daje program SAFE. Zaznaczył, że obecnie działania ministerstwa będą się skupiać na polepszeniu warunków płacowych dla pracowników Policji. Sekretarz stanu MSWiA poinformował o podjętych pracach nad zmianą ustawy o wychowaniu w trzeźwości, aby wykreślić z niej PDOZ jako miejsce, gdzie mogą przebywać osoby nietrzeźwe do czasu wytrzeźwienia.

W trakcie narady zabrali głos: insp. Robert Kumor – dyrektor Biura Prewencji KGP, Grzegorz Jach – pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. edukacji na rzecz bezpieczeństwa, insp. dr Michał Białecki – dyrektor Biura Kryminalnego KGP, insp. Piotr Pogorzelski – zastępca dyrektora Biura Łączności i Informatyki KGP, insp. Dorota Przypolska – dyrektor Biura Kontroli KGP, insp. Mariusz Krakowski – komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, insp. Katarzyna Nowak – dyrektor Biura Komunikacji Społecznej KGP oraz Jacek Łukasik – przedstawiciel związków zawodowych, przewodniczący Rady Krajowej. W trakcie narady wyróżniono jednostki odznaczające się najlepszymi wynikami w kraju i nagrodzono je promesami na nowe pojazdy oznakowanie i nieoznakowane.

oprac. KRZYSZTOF CHRZANOWSKI
na podstawie materiałów Akademii Policji w Szczytnie

zdj. Akademia Policji w Szczytnie

MIĘDZYPOKOLENIOWA EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

Jak rozpoznać próbę oszustwa? Co zrobić, gdy ktoś przez telefon podaje się za członka rodziny albo pracownika instytucji publicznej? Coraz częściej odpowiedzi na te pytania przekazują seniorom ich własne dzieci i wnuki. Właśnie na takim międzypokoleniowym modelu edukacji opiera się trzecia odsłona kampanii społecznej #ZnamTeNumery, której ważnym elementem jest ogólnopolski konkurs dla szkół podstawowych.

27 listopada 2025 r. zainaugurowano trzecią odsłonę kampanii #ZnamTeNumery – wspólnej inicjatywy Telewizji Puls i Komendy Głównej Policji oraz fundacji „Pod Dębem”, realizowanej ze wsparciem twórców i aktorów serialu „Lombard. Życie pod zastaw”. Obecny etap kampanii rozwija wcześniejsze działania profilaktyczne, koncentrując się na edukacji międzypokoleniowej. W tym modelu to dzieci i młodzież stają się ambasadorami bezpieczeństwa w swoich rodzinach, przekazując wiedzę o zagrożeniach swoim rodzicom i dziadkom.

EDUKACJA, KTÓRA ZACZYNA SIĘ W RODZINIE

Oficjalne rozpoczęcie kampanii odbyło się w Miejskim Domu Kultury w Pionkach (woj. mazowieckie). Pokazową lekcję profilaktyczną przeprowadził podinsp. Jacek

Rybicki z Wydziału Profilaktyki Społecznej Biura Prewencji KGP wspólnie z ambasadorami kampanii – influencerką Kingą Zawodnik oraz aktorem serialu „Lombard. Życie pod zastaw” Dominikiem Dąbrowskim. Zajęcia miały charakter warsztatowy i koncentrowały się na praktycznych aspektach rozpoznawania manipulacji stosowanych przez sprawców oszustw. Uczniowie analizowali rzeczywiste scenariusze przestępstw, ucząc się identyfikować presję czasu, wzbudzanie strachu, podszywanie się pod instytucje publiczne czy inne mechanizmy wykorzystywane w cyberprzestępczości.

Kolejna lekcja została przeprowadzona 5 grudnia 2025 r. w Szkole Podstawowej nr 409 w Warszawie. Spotkanie pokazało, że przyjęta formuła sprawdza się – młodzież aktywnie uczestniczyła w zajęciach i chętnie dzieliła się swoimi spostrzeżeniami. Wielu uczniów deklarowało, że zdobytą wiedzę przekaze w domu swoim dziadkom i rodzicom. To moment, w którym profilaktyka przestaje być teorią, a zaczyna funkcjonować w realnym życiu.

BĄDŹ NR 1 W SWOJEJ RODZINIE!

Kluczowym elementem trzeciej odsłony kampanii jest ogólnopolski konkurs edukacyjny pod nazwą „Bądź nr 1 w swojej rodzinie!”, skierowany do uczniów i nauczycieli szkół podstawowych. Konkurs będzie trwał od 5 marca do 9 kwietnia 2026 r., a ogłoszenie wyników zaplanowano na 30 kwietnia.

Zadanie konkursowe polega na przygotowaniu krótkiego materiału wideo lub fotograficznego przedstawiającego inscenizowaną rozmowę w rodzinie dotyczącą ochrony przed oszustwami. Uczniowie wybierają jedną z zasad bezpieczeństwa promowanych w ramach kampanii #ZnamTeNumery i prezentują sytuację, w której senior może stać się celem przestępców, np. podczas rozmowy telefonicznej, otrzymania podejrzanego wiadomości czy propozycji rzekomo korzystnej inwestycji. W przygotowywanych pracach uczniowie pokażą, jak rozpoznać manipulację oraz jak właściwie zareagować na próbę wyłudzenia środków pieniężnych lub danych osobowych. Równolegle z konkursem policjanci w całym kraju będą realizować w szkołach zajęcia

zdj. BP KGP

profilaktyczne z wykorzystaniem przygotowanych materiałów informacyjno-edukacyjnych kampanii #ZnamTeNumery.

Prace są publikowane w mediach społecznościowych zgodnie z regulaminem konkursu, a następnie oceniane przez Komisję Konkursową. Obrady komisji zostaną zarejestrowane i wykorzystane w działaniach promocyjnych kampanii. Zwycięskie szkoły otrzymają vouchery na zakup sprzętu audio-wideo: 5000 zł za pierwsze i drugie miejsce oraz 3000 zł za trzecie miejsce. Dodatkowym wyróżnieniem będzie wizyta aktorów serialu „Lombard. Życie pod zastaw”.

KOLEJNE DZIAŁANIA W CAŁEJ POLSCE

W ramach kontynuacji trzeciej odsłony zaplanowano kolejne trzy lekcje profilaktyczne w różnych regionach kraju od marca do czerwca 2026 r. Informacja o konkursie jest rozpowszechniana m.in. za pośrednictwem platformy Librus, a materiały informacyjno-edukacyjne, takie jak scenariusz lekcji, karta pracy i spoty, udostępniono szkołom do wykorzystania podczas zajęć lekcyjnych.

Kampania jest także szeroko promowana w internecie, m.in. na stronie policja.pl.

Trzecia odsłona kampanii #ZnamTeNumery pokazuje, że skuteczna profilaktyka nie musi ograniczać się wyłącznie do ostrzegania przed zagrożeniami. Coraz większą rolę odgrywa budowanie świadomości i odpowiedzialności w rodzinach.

W świecie, w którym przestępcy coraz częściej wykorzystują manipulację i nowoczesne technologie, najskuteczniejszą ochroną bywają wiedza oraz czujność najbliższych. A rozmowa między pokoleniami może stać się pierwszą i najważniejszą linią obrony przed oszustami.

Bo czasem najskuteczniejszą tarczą dla seniora jest pytanie zadane przez wnuka: „Babciu, czy na pewno wiesz, z kim rozmawiasz?”.

JACEK RYBICKI

Wydział Profilaktyki Społecznej Biura Prewencji KGP

Ogólnopolska kampania społeczna
na rzecz bezpieczeństwa seniorów

Poznaj ich numery i nie daj się nabrać!

1. Ustal z najbliższymi **hasło – klucz**.
2. **Nie ufaj – sprawdzaj** z kim rozmawiasz!
3. Nie klikaj w linki, nie odpowiadaj na **nieznane SMS-y!**
4. Nie podawaj **żadnych numerów, loginów i haseł!**
5. Nowa znajomość? – super, ale **bądź czujny!**
6. Stwórz **Listę Wsparcia** – kontaktów do osób, którym ufasz.
7. **Nie wierz obcemu**, że Wasza rozmowa jest **poufna**.
8. Poznaj swojego **Dzielnicowego**.
9. Nie wierz we wszystko, co widzisz w Internecie,
to może być sztuczna inteligencja (AI)!

Sprawdź na www.znamtenumery.pl

Organizatorzy

Akcję wspierają
aktorzy serialu

Oglądaj!
PN-PT 19:00

O POLEGŁYCH W MAGDALENCE

Noc z 5 na 6 marca 2003 roku
do dziś jest określana
jako najczarniejsza noc
w polskiej Policji.

Wówczas w podwarszawskiej
Magdalence policjanci
antyterrorystyczni przeprowadzili
akcję zatrzymania groźnych
przestępców, podczas której
zginęło dwóch policjantów,
a 17 zostało rannych.

W każdą rocznicę tej pamiętnej nocy policjanci z oddziałów kontrterrorystycznych wraz z kierownictwem Policji i resortu zbierają się, aby uroczystie uczcić pamięć swoich Kolegów, którzy oddali życie, wykonując swoje służbowe obowiązki. W tym roku uroczysta minuta ciszy miała charakter międzynarodowy, ponieważ od 2019 r. 7 marca został ustanowiony przez Interpol Międzynarodowym Dniem Pamięci o Poległych Policjantach.

23 lata po tym tragicznym wydarzeniu policjanci kontrterrorystyczni, włączając się w kampanię Interpolu, uczcili pamięć swoich poległych Kolegów „Kaczora” i „Mańka”, wystawiając wartę honorową i podświetlając na niebiesko Tablicę Pamięci w siedzibie Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA”. W nocy 6 marca, o godz. 0.40 w podwarszawskiej Magdalence, przed obeliskiem upamiętniającym tragiczne dla policjantów wydarzenie, zostały złożone kwiaty, które symbolizują naszą wdzięczność za ich służbę pełnioną zgodnie ze słowami policyjnej roty ślubowania: „Nawet z narażeniem życia”.

Wieńce złożyli sekretarz stanu MSWiA Wiesław Szczepański, Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń oraz dowódca Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA” insp. Łukasz Piśkuła oraz zastępcy dowódcy CPKP „BOA”, zastępcą CBŚP, funkcjonariusze kadry kierowniczej CPKP „BOA”. Wieńce złożyli też uczestnicy akcji bojowej w Magdalence oraz emeryci i renciści związani z CPKP „BOA”. Ceremonię złożenia kwiatów zakończyło odegranie melodii „Śpij, kolego”. W uroczystości uczestniczyli także uczniowie klas o profilu policyjnym z Liceum Ogólnokształcącego im. Marszałka Franciszka Bieleńskiego w Górze Kalwarii.

Tego samego dnia o godz. 10.00 w siedzibie CPKP „BOA” odbyła się uroczysta zbiórka upamiętniająca poległych funkcjonariuszy. Podczas niej dowódca Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA” insp. Łukasz Piśkuła mówił do zebranych gości: – Magdalenka pozostaje symbolem najwyższego poświęcenia, odwagi i bohaterstwa. Pamiętamy o poległych i rannych funkcjonariuszach, o ich determinacji, profesjonalizmie i gotowości do działania w obliczu realnego zagrożenia. Ich ofiara na zawsze wpisała się w historię naszej jednostki, stając się bolesną, ale niezwykle ważną lekcją, która kształtuje dzisiejsze pokolenie funkcjonariuszy. Dziś, po 50 latach istnienia jednostki, stoimy jako formacja silniejsza, bardziej doświadczona i nowoczesna. Ale naszą prawdziwą siłą pozostają ludzie, ich charakter, etos służby, wzajemne zaufanie i gotowość do ponoszenia odpowiedzialności. To wartości, które narodziły się w bólu tamtych wydarzeń.

IZABELA PAJDAŁA
KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

zdj. Izabela Pajdała, Arkadiusz Obszyński

ZABEZPIECZENIE DOWODÓW W SPRAWACH CSAM

cz. 2

Poniżej kolejna część cyklu na temat prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach związanych z materiałami o charakterze CSAM, czyli seksualnym wykorzystaniem oraz krzywdzeniem dzieci (Child Sexual Abuse Materials). W poprzednim artykule omówiono sposoby postępowania w sytuacji nieoczekiwanego pojawiania się wątku CSAM np. w trakcie interwencji domowej. W aktualnym numerze podjęto temat zabezpieczania dowodów w tego typu sprawach.

Jednym z zagadnień poruszonych w ubiegłym miesiącu były urządzenia elektroniczne, które sprawcy przestępstw mogą wykorzystywać do utrwalania, przechowywania czy rozpowszechniania materiałów CSAM. Katalog takich urządzeń i nośników danych jest otwarty i ciągle się powiększa – aparaty fotograficzne, dyski pamięci czy komputery zwrócą uwagę zespołu dochodzeniowo-śledczego z oczywistych względów. Rodzinna konsola do gier, dron zabawka, inteligentne urządzenia RTV i AGD (IoT, Internet of Things, internet rzeczy) już niekoniecznie. Osoby posiadające wiedzę techniczną mogą świadomie stosować rozwiązania utrudniające wykrycie i zabezpieczenie danych, co wymaga wyższego poziomu przygotowania technicznego od zespołu przeprowadzającego przeszukanie oraz – w uzasadnionych przypadkach – wsparcia biegłego lub specjalisty z zakresu informatyki śledczej.

Każde z zabezpieczonych urządzeń należy szczegółowo opisać w protokole zatrzymania rzeczy (art. 217 kpk), odnotowując:

- typ urządzenia i nazwę producenta;
- model i numer seryjny;
- numer IMEI (dla telefonów);
- stan techniczny (włączone/wyłączone, uszkodzenia mechaniczne);
- sposób zabezpieczenia.

RACJONALIZACJA ZABEZPIECZENIA SPRZĘTU

Wykorzystanie live forensics i digital triage forensics (pojęcia te wyjaśniono w poprzednim numerze „Gazety Policyjnej”) pozwala podejmować racjonalne decyzje dotyczące zakresu zabezpieczanego sprzętu. Co do zasady, celem prowadzonych czynności nie jest zabezpieczenie wszystkich urządzeń elektronicznych znajdujących się w miejscu przeszukania, lecz wyłącznie tych, co do których wstępna analiza lub ustalenia operacyjne wskazują, że mogą zawierać dane mające znaczenie dla

prowadzonego postępowania. Decyzja o zatrzymaniu konkretnego urządzenia powinna zatem każdorazowo wynikać z uzasadnionego przypuszczenia, że może ono przechowywać materiały istotne dla sprawy. Nie wyklucza to jednak sytuacji, w których prowadzący postępowanie podejmie decyzję o zabezpieczeniu całości sprzętu znajdującego się w lokalizacji – jeżeli jest to podyktowane konkretnymi przesłankami wynikającymi z charakteru sprawy, skali ujawnionej działalności lub uzasadnioną obawą przed utratą dowodów. W pozostałych przypadkach nadmierne, nieuzasadnione zabezpieczanie sprzętu angażuje zasoby laboratoriów kryminalistycznych, wydłuża czas analizy i zwiększa koszty postępowania, generuje ryzyko błędów, a także może prowadzić do zarzutów o nieproporcjonalną ingerencję w prawa właściciela urządzenia oraz osób postronnych.

Zabezpieczenie haseł i metod dostępu

W nowoczesnych urządzeniach są wykorzystywane zaawansowane metody szyfrowania danych, które bez znajomości prawidłowego hasła mogą uniemożliwić dostęp do zawartości, dlatego zabezpieczenie haseł i wszelkich danych uwierzytelniających jest równie ważne jak zabezpieczenie samych urządzeń.

Podczas przeszukania szczególną uwagę należy zwrócić na wszelkie notatki, karteczki, zapiski oraz inne formy utrwalenia informacji mogących stanowić dane dostępowe, w tym hasła, kody PIN, wzory odblokowujące, ciągi liczb, frazy mnemoniczne oraz adresy e-mail wykorzystywane do odzyskiwania kont. Tego rodzaju zapiski bywają przechowywane w nieoczywistych miejscach: w portfelach, szufladach, pod klawiaturą, w notatnikach, na marginesach dokumentów lub w plikach tekstowych na nośnikach danych. Nie należy również pomijać zwykłych telefonów komórkowych (niebędących smartfonami), które mogą stanowić element uwierzytelniania dwuskładnikowego – służąc do odbierania kodów SMS weryfikujących dostęp do kont, platform, skrzynek e-mail czy portfeli kryptowalu-

towych. Ich pominięcie podczas zabezpieczania może skutkować utratą możliwości uzyskania dostępu do kluczowych zasobów cyfrowych podejrzanego.

W sprawach, w których zachodzi podejrzenie handlu treściami CSAM, szczególną uwagę należy poświęcić zabezpieczeniu takich zapisków i urządzeń uwierzytelniających, ponieważ mogą one zawierać dane dotyczące portfeli kryptowalutowych – klucze prywatne, frazy seed (ciągi słów służące do odzyskiwania portfela), adresy portfeli, dane dostępowe do giełd kryptowalut lub platform płatniczych. Informacje te mogą mieć kluczowe znaczenie dla odtworzenia przepływów finansowych związanych z dystrybucją materiałów CSAM, a ich utrata może uniemożliwić udowodnienie komercyjnego charakteru przestępstwa.

W sprawach dotyczących CSAM, ale również w wielu innych kategoriach postępowań, podejrzani niekiedy celowo podają błędne kody lub prowokują funkcjonariuszy do wielokrotnego wpisywania danych uwierzytelniających, aby doprowadzić do blokady urządzenia, utraty dostępu lub uruchomienia mechanizmów ochronnych (np. opóźnień czasowych, limitów prób logowania, a w skrajnych przypadkach – automatycznego kasowania danych).

Ryzyko stanowią zabezpieczenia aktywowane po restarcie urządzenia, wymuszenie hasła podstawowego zamiast biometrii, zdalne czyszczenie danych oraz ich nadpisywanie przez automatyczną synchronizację. Z tych względów hasła i dane dostępowe należy pozyskiwać i weryfikować metodycznie, unikając pochopnych prób odblokowania bez uprzedniej kontroli możliwych skutków.

METODY UWIERZYTELNIANIA

We współczesnych urządzeniach istnieją wielowarstwowe zabezpieczenia. Wielowarstwowość polega na tym, że dostęp do danych jest chroniony co najmniej jednym zabezpieczeniem podstawowym (hasło/PIN/wzór), a biometria (odcisk palca, rozpoznawanie twarzy, tęczęwka) działa wyłącznie jako wygodny drugi etap – system i tak okresowo wymusza ponowne podanie hasła podstawowego, np. po restarcie lub dłuższej bezczynności. Takie rozwiązanie ma chronić poufność danych i odporność na nieuprawniony dostęp (kradzież urządzenia, podgląd kodu, próby obejścia biometrii), a jednocześnie ograniczać możliwość trwałego zastąpienia hasła samą biometrią.

W praktyce, gdy podejrzan nie ujawnia haseł, te mechanizmy istotnie utrudniają szybkie pozyskanie danych i generują dodatkową pracę dla służb (konieczność utrzymania urządzenia w stanie aktywnym, izolacji od sieci oraz angażowania specjalistycznych procedur i narzędzi).

W urządzeniach występują następujące metody zabezpieczeń:

Zabezpieczenia podstawowe (jeśli zabezpieczenie jest aktywne, to jedno z poniższych jest obligatoryjne):

- hasło alfanumeryczne;
- kod PIN (4–6 cyfr);
- wzór graficzny (pattern) – połączenie punktów na siatce.

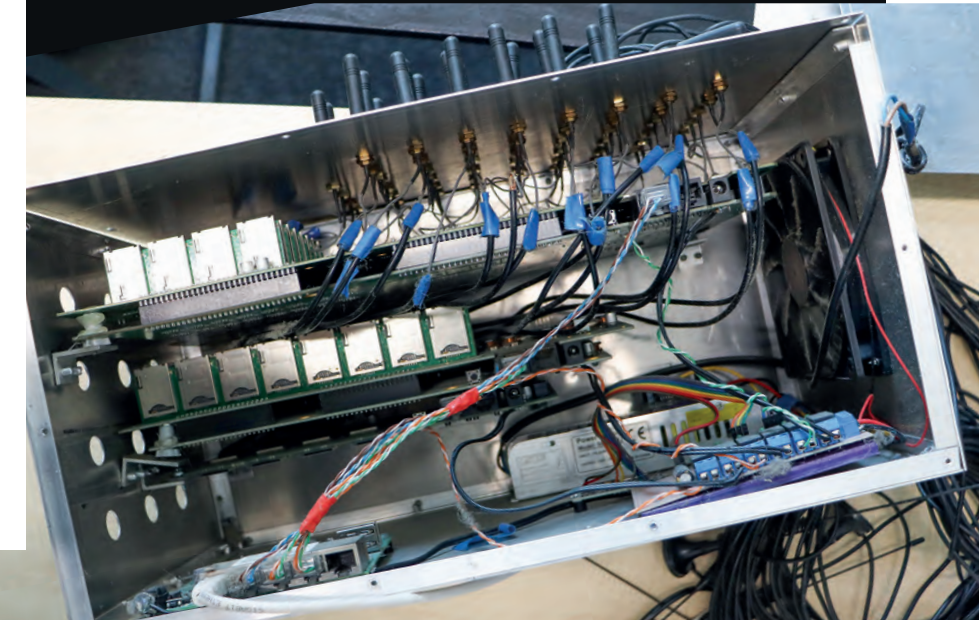
Zabezpieczenia biometryczne (opcjonalne):

- odcisk palca;
- rozpoznawanie twarzy (Face ID, face unlock);
- skanowanie tęczęwki oka.

Uwierzytelnianie dwuskładnikowe (2FA/MFA)

Dostęp do kont i usług online coraz częściej jest chroniony uwierzytelnianiem dwuskładnikowym, co oznacza, że samo hasło nie wystarczy do zalogowania i jest wymagany dodatkowy składnik weryfikacji. Istotne są zidentyfikowanie i zabezpieczenie wszystkich elementów łańcucha uwierzytelniania, ponieważ brak któregoś z nich może uniemożliwić dostęp do kluczowych zasobów cyfrowych podejrzanego. Do najczęściej spotykanych metod należą:

- kody SMS wysyłane na powiązany numer telefonu – co oznacza konieczność zabezpieczenia również zwykłych telefonów komórkowych z aktywną kartą SIM;

- aplikacje uwierzytelniające generujące jednorazowe kody czasowe (np. Google Authenticator, Authy);
- fizyczne klucze bezpieczeństwa (np. YubiKey) – niewielkie urządzenia USB lub NFC, łatwe do przeoczenia podczas przeszukania ze względu na małe rozmiary;
- kody zapasowe (backup codes) – jednorazowe kody awaryjne, często drukowane lub zapisywane na kartkach bądź w plikach tekstowych;
- powiadomienia push wysyłane na inne zaufane urządzenie użytkownika oraz weryfikacja za pośrednictwem powiązanego adresu e-mail.

PROCEDURA ZABEZPIECZENIA HASŁA

Procedurę pozyskania i weryfikacji hasła prowadzi się po to, aby zapewnić realny dostęp do zabezpieczonych danych oraz uniknąć sytuacji, w której sprzęt trafi do analizy w stanie niedostępnym (pełne szyfrowanie, blokady po restarcie, brak możliwości odczytu). Dodatkowo precyzyjny zapis (wielkość liter, znaki specjalne, wzór graficzny) oraz potwierdzenie przez użytkownika ograniczają ryzyko błędu i wzmacniają wartość dowodową dokumentacji procesowej. W efekcie skraca to czas i koszty badań, a także zmniejsza ryzyko utraty danych przy nieudanych próbach dostępu. Poniżej przedstawiono procedurę zabezpieczania haseł:

- 1. Uzyskanie hasła od użytkownika** – należy poprosić o podanie wszystkich haseł do zabezpieczanych urządzeń, a także haseł do kont, aplikacji uwierzytelniających oraz kodów zapasowych 2FA.
- 2. Precyzyjne zapisanie hasła:**
 - zachowanie wielkości liter (hasła są case-sensitive);
 - uwzględnienie wszystkich cyfr i znaków specjalnych;

- w przypadku wzoru graficznego – narysowanie schematu z numeracją kolejnych punktów połączenia.

3. Weryfikacja poprawności hasła – należy przedstawić zapisane hasło użytkownikowi i poprosić o potwierdzenie jego zgodności. W przypadku wzoru graficznego można poprosić użytkownika o narysowanie go ponownie i porównać z wcześniejszym zapisem.

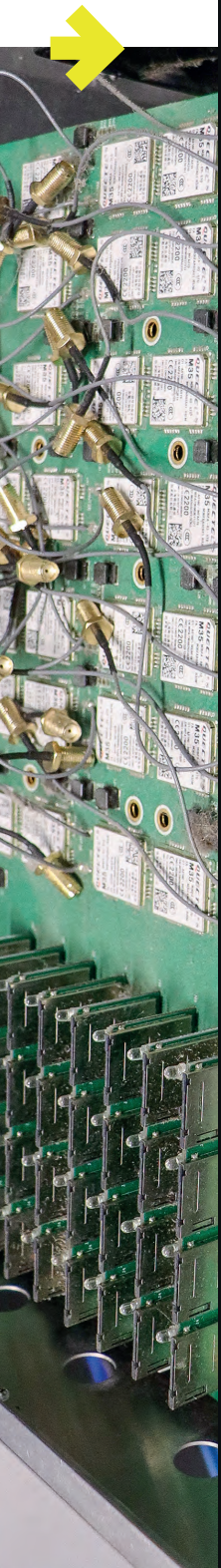
4. Przetestowanie hasła na miejscu – jeśli to możliwe bez naruszania zawartości urządzenia, warto sprawdzić, czy podane hasło jest prawidłowe. Pozwala to uniknąć sytuacji, w której użytkownik – celowo lub nieświadomie – poda błędne dane.

5. Zabezpieczenie elementów uwierzytelniania dwuskładnikowego – należy zidentyfikować i zabezpieczyć wszystkie urządzenia, aplikacje i fizyczne klucze bezpieczeństwa służące do weryfikacji 2FA/MFA, a także odnotować numery telefonów powiązane z kontami oraz zabezpieczyć ewentualne wydrukowane kody zapasowe.

6. Protokołowanie – fakt uzyskania hasła, jego weryfikacji przez użytkownika, przetestowania oraz zabezpieczenia elementów uwierzytelniania dwuskładnikowego należy odnotować w protokole czynności (art. 143 kpk).

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ODMÓWY WSPÓŁPRACY

W sytuacji, gdy podejrzan odmawia przekazania haseł lub kodów dostępu, należy podjąć standardowe próby pozyskania dostępu zgodnie z przyjętymi metodami pracy Policji (w szczególności przez właściwe pouczenie, udokumentowane wezwanie do podania danych dostępowych oraz zastosowanie działań mini-

malizujących ryzyko utraty danych). Jeżeli odmowa się utrzymuje, fakt ten powinien zostać jednoznacznie zaprotokołowany (kto odmówił, kiedy, w jakiej formie, po jakich pouczeniach i wezwaniach), wraz ze wskazaniem, że brak haseł może skutkować koniecznością działań specjalistycznych i wydłużeniem procesu badań. Takie udokumentowanie zapewnia transparentność czynności, ogranicza ryzyko zarzutów proceduralnych i zabezpiecza ciągłość dowodową dalszych działań.

Zabezpieczenie urządzenia mobilnego – utrzymanie stanu aktywnego a wyłączenie

Co do zasady, nie należy wyłączać zabezpieczonego urządzenia mobilnego, ponieważ niekiedy utrudnia to dostęp do danych bez znajomości prawidłowych danych uwierzytelniających. W związku z tym, jeśli to możliwe, urządzenie powinno zostać zabezpieczone w stanie włączonym, z jednoczesnym ograniczeniem ryzyka zdalnej ingerencji w jego zawartość.

Należy jednak podkreślić, że powyższy sposób zabezpieczenia ma charakter modelowy. Choć w wielu sytuacjach jego zastosowanie będzie możliwe i wskazane, to w praktyce realia operacyjne, takie jak brak odpowiedniego wyposażenia (torby Faradaya, powerbanku), konieczność jednoczesnego zabezpieczania wielu urządzeń, długotrwały transport czy ograniczenia kadrowe – mogą uniemożliwiać utrzymanie urządzenia w stanie włączonym. Z tego względu zabezpieczenie polegające na wyłączeniu urządzenia jest również właściwe i w praktyce stanowi najczęściej stosowaną metodę. W takim przypadku kluczowe znaczenie mają uprzednie pozyskanie i zweryfikowanie haseł oraz danych uwierzytelniających zgodnie z opisaną wcześniej procedurą.

Należy mieć również na uwadze, że niektóre urządzenia – w szczególności iPhone'y – po upływie określonego czasu bezczynności (np. 48 godzin w przypadku nowych urządzeń Apple'a) samoczynnie się restartują, przechodząc w tryb pełnej blokady. Oznacza to, że nawet prawidłowo zabezpieczone i zasilane urządzenie może z upływem czasu stać się niedostępne, co wymaga odpowiednio szybkiego przekazania go do analizy laboratoryjnej lub przeprowadzenia niezbędnych czynności live forensics na miejscu.

Zastosowanie modelu zabezpieczenia bez wyłączenia urządzenia obejmuje:

- pozostawienie telefonu w stanie włączonym, bez restartu;
- wyjęcie karty SIM oraz karty pamięci, jeśli są fizycznie dostępne – usunięcie karty SIM jest zazwyczaj bezpieczne i nie powoduje blokady urządzenia, a skutecznie eliminuje możliwość odbierania połączeń, wiadomości SMS oraz zdalnych poleceń mogących wpłynąć na zawartość danych; należy jednak

pamiętać, że coraz więcej współczesnych urządzeń jest wyposażonych we wbudowaną kartę eSIM, której nie można fizycznie usunąć – w takim przypadku jedyną metodą izolacji od sieci komórkowej pozostaje umieszczenie urządzenia w torbie Faradaya;

- odizolowanie urządzenia od wszelkich sieci bezprzewodowych przez umieszczenie go w torbie Faradaya, blokującej sygnały radiowe (GSM, Wi-Fi, Bluetooth, NFC);
- podłączenie urządzenia do powerbanku w celu zapewnienia ciągłego zasilania i uniknięcia wyłączenia spowodowanego rozładowaniem baterii.

Jeżeli utrzymanie zasilania urządzenia nie jest możliwe – np. z powodu braku powerbanku, uszkodzenia gniazda ładowania lub konieczności długotrwałego transportu – wyłączenie urządzenia może być jedynym dostępnym rozwiązaniem. W takiej sytuacji decyzję tę warto każdorazowo skonsultować ze specjalistą lub biegłym z zakresu informatyki śledczej, który oceni, jakie konsekwencje dla dostępności danych będzie miało wyłączenie konkretnego modelu urządzenia i czy istnieją alternatywne sposoby zabezpieczenia jego zawartości przed utratą zasilania.

ZABEZPIECZENIE STARSZYCH URZĄDZEŃ

Podczas przeszukania warto zwrócić uwagę nie tylko na aktualnie używany telefon, lecz także na inne urządzenia należące do podejrzanego, w tym starsze, nieużywane, a nawet uszkodzone. Takie sprzęty często mają słabsze zabezpieczenia i mogą zawierać dane historyczne (konta, kopie, media, komunikatory) oraz informacje pomocne w uzyskaniu dostępu do nowszych urządzeń. W praktyce działania obejmują:

- przeszukanie mieszkania w poszukiwaniu innych telefonów (w tym zapasowych lub schowanych);
 - zabezpieczenie również urządzeń starszych, nieużywanych lub niesprawnych, jeśli mogą mieć wartość dowodową;
 - wykorzystanie ich do odtworzenia schematów haseł i sposobu zabezpieczania urządzeń przez podejrzanego.
- Przestępcy często stosują powtarzalne lub podobne hasła na różnych urządzeniach. Analiza starszych telefonów, zwłaszcza słabiej chronionych, może pozwolić ustalić wzorzec i dzięki temu zwiększyć szanse na odblokowanie nowszego sprzętu.

IZOLACJA URZĄDZEŃ OD SIECI

Niezwłocznie po zabezpieczeniu urządzenia należy, w miarę możliwości, odizolować je od sieci (komórkowej, Wi-Fi i innych łączności). Celem jest ograniczenie ryzyka zdalnej ingerencji w dane, w tym ich usunięcia lub zablokowania dostępu, a także

zapobieżenie kontaktowi urządzenia z usługami zewnętrznymi (np. chmurą), co mogłoby zmienić lub nadpisać istotne informacje. Izolacja minimalizuje również ryzyko wysłania sygnału alarmowego do współsprawców albo uruchomienia mechanizmów zdalnego czyszczenia.

METODY IZOLACJI (DOBIERANE DO SYTUACJI I MODELU URZĄDZENIA):

- włączenie trybu samolotowego (airplane mode);
- wyłączenie Wi-Fi oraz Bluetooth;
- wyjęcie karty SIM (jeśli nie spowoduje to blokady lub restartu łączności);
- umieszczenie urządzenia w torbie Faradaya (blokującej sygnały radiowe).

PAKOWANIE I TRANSPORT ZABEZPIECZONYCH MATERIAŁÓW

W praktyce warunki terenowe rzadko są „laboratoryjne” – ograniczona przestrzeń, pośpiech, stres domowników, brak odpowiedniego oświetlenia czy ryzyko agresji mogą utrudniać wzorcowe pakowanie i opis. W takich sytuacjach jest kluczowe utrzymanie priorytetów: bezpieczeństwo osób, ochrona dowodu przed zdalnym dostępem oraz zachowanie ciągłości zabezpieczenia (chain of custody). Nawet jeśli nie da się zastosować wszystkich idealnych procedur, należy je wykonać w możliwie najlepszym standardzie i szczegółowo opisać odstępstwa w protokole.

Każde zabezpieczone urządzenie wymaga odpowiedniego opakowania zapewniającego:

- ochronę przed dostępem osób nieuprawnionych;
- zabezpieczenie przed uszkodzeniami mechanicznymi podczas transportu;
- możliwość późniejszego wykazania, że nie doszło do ingerencji w zawartość.

PROCEDURA PAKOWANIA

1. Umieszczenie urządzenia wraz z kartą SIM i kartą pamięci w osobnej kopercie lub pudełku.
2. Dołączenie metryczki zawierającej:
 - dokładny opis urządzenia (marka, model, numer seryjny, IMEI);
 - datę i godzinę zabezpieczenia;
 - miejsce zabezpieczenia;
 - stan urządzenia (włączone/wyłączone);
 - zabezpieczone hasło;
 - informację o osobie, od której urządzenie pochodzi.
3. Zabezpieczenie opakowania w sposób uniemożliwiający jego otwarcie bez pozostawienia śladów.
4. Opisanie zewnętrznej strony opakowania.
5. Odnótowanie w protokole zatrzymania rzeczy sposobu zapakowania.

Urządzenia elektroniczne mogą równocześnie stanowić nośnik danych i nośnik śladów (daktyloskopij-

nych lub biologicznych), dlatego podczas pakowania warto zachować „higienę kryminalistyczną”. Stosowanie rękawiczek, ograniczenie dotykania powierzchni roboczych i pakowanie do możliwie czystych / jałowych opakowań zwiększa szansę, że w razie potrzeby będzie można później pozyskać wartościowy materiał dowodowy. Ma to znaczenie zwłaszcza wtedy, gdy jest istotne przypisanie konkretnego urządzenia konkretnej osobie, niezależnie od warstwy cyfrowej.

PODSUMOWANIE

Skuteczne zabezpieczenie dowodów w sprawach CSAM wymaga kompleksowego przygotowania obejmującego rozpoznanie sprawcy i wszystkich związanych z nim lokalizacji, współpracę z prokuratorem oraz – w uzasadnionych przypadkach – z biegłymi sądowymi i innymi specjalistami. Kluczowe znaczenie mają szczegółowa dokumentacja fotograficzna miejsca, profesjonalne wykorzystanie metod live forensics oraz precyzyjne zabezpieczenie zarówno urządzeń, jak i haseł dostępu. Przestrzeganie omówionych procedur zapewnia nie tylko skuteczność działań organów ścigania, lecz także ochronę wartości dowodowej zabezpieczonych materiałów, co ma bezpośrednie przełożenie na możliwość pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności karnej i ochronę małoletnich pokrzywdzonych przestępstwem.

podkom. MICHAŁ LESKI
Centralne Biuro Zwalczania Cyberprzestępczości, Zarząd w Krakowie
TOMASZ SIDOR
biegły sądowy z zakresu informatyki śledczej, Instytut Antrotech
AMANDA KRAĆ-BATYRA
biegły sądowy z zakresu antropologii, Instytut Antrotech

zdj. z archiwum autorów, unsplash

KONFERENCJA NEGOCJATORÓW POLICYJNYCH GRUPY ATLAS

**Centralny Pododdział
Kontrterrorystyczny Policji „BOA”
19–23 stycznia 2026 r. był
organizatorem międzynarodowej
konferencji szkoleniowej
negocjatorów policyjnych
skupionych w grupie ATLAS.
Sekcja Negocjacji Wydziału
Szkoleniowo-Bojowego jest
członkiem Komitetu Sterującego
Forum Negocyjnego ATLAS
i po raz trzeci w historii
wystąpiła w roli gospodarza
tego typu przedsięwzięcia
międzynarodowego.**

Przybyłych do Warszawy gości powitał zastępca dowódcy Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA” mł. insp. Karol Wojtyła, który podkreślił istotę realizacji działań negocjacyjnych w toku prowadzonych dużych operacji policyjnych.

Tegoroczna edycja skupiała się wokół bieżących zagrożeń i związanych z nimi analiz. Biorąc pod uwagę problematykę związaną z zagrożeniem przestępczością i terroryzmem w aspekcie wewnętrznym i zewnętrznym dotyczącym całego kontynentu europejskiego, bardzo łatwo zauważyć, jak szeroki i zróżnicowany jest obszar działań, w które mogą być zaangażowani negocjatorzy policyjni.

W trakcie wystąpień i prezentacji zagraniczni przedstawiciele poszczególnych komórek negocjacyjnych i departamentów ściśle współpracujących z negocjatorami opowiadali o reagowaniu na sytuacje kryzysowe i ich rozwiązywaniu z uwzględnieniem takich obszarów, jak szacowanie ryzyka, analiza w negocjacjach policyjnych, narzędzia komunikacyjne dla negocjatorów policyjnych oraz studium przypadku.

Kulminacją konferencji były wspólne ćwiczenia zagranicznych negocjatorów policyjnych i służby kontrterrorystycznej Policji reprezentowanej przez Centralny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji „BOA” oraz Samodzielne Pododdziały Kontrterrorystyczne Policji z Białegostoku, Gorzowa Wlkp. i Radomia. Całość oparto na scenariuszu zamachu terrorystycznego na terenie kampusu uniwersyteckiego. Ćwiczenie zrealizowano w obiektach udostępnionych przez Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z aktywnym udziałem Gwardii Akademickiej. Głównym celem

było doskonalenie procedur reagowania i utrzymania stałej gotowości w przypadku wystąpienia sytuacji o charakterze terrorystycznym. Przeprowadzone ćwiczenie pokazało, że działania negocjacyjne europejskich partnerów są niemal identyczne ze strategią i taktyką stosowaną przez negocjatorów BOA. Jest to wynik wieloletnich kontaktów opierających się na wymianie doświadczeń, praktykowaniu sprawdzonych rozwiązań i ogromnej liczbie wspólnych ćwiczeń z komponentem bojowym w Polsce i za granicą.

W konferencji wzięło udział 46 osób z ponad 20 państw europejskich, takich jak: Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania i Włochy. W konferencji uczestniczyli także przedstawiciele Biura Zabezpieczenia Działań Komendy Głównej Straży Granicznej oraz analitycy kryminalni Wydziału Analizy Kryminalnej Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnej Komendy Głównej Policji.

C P K P „ B O A ”

zdj. Jacek Herok

mł. asp.
ŁUKASZ BIELKO
KWP w Rzeszowie

POMÓGŁ 81-LATCE

17 stycznia - Jarosław

Dzielnicowy mł. asp. Łukasz Bielko, realizując czynności służbowe w jednym z mieszkań, zauważył niepokojącą sytuację. Przebywająca w nim starsza kobieta leżała przemoczona i osłabiona w swoim łóżku. Nie reagowała na próby kontaktu i nie można jej było obudzić. W mieszkaniu był również sąsiad 81-latką, który miał jej pomagać w codziennych czynnościach. Niestety nie potrafił powiedzieć, czy kobieta się leczy ani czy przyjmuje leki. Funkcjonariusz natychmiast wezwał karetkę pogotowia i do czasu przyjazdu ratowników medycznych monitorował jej czynności życiowe. Osiemdziesięcioletnia została przewieziona do szpitala, gdzie otrzymała niezbędną opiekę medyczną.

sierż.
MICHAŁ SUSKI
KWP w Olsztynie

POMÓGŁ LEŻĄCEJ W ŚNIEGU KOBIECIE

28 stycznia - Iława

Okolo godz. 11.00 funkcjonariusz z KPP w Ostródzie, będąc w czasie wolnym od służby, jechał samochodem. W pewnym momencie zauważył przy drodze leżącą w śniegu kobietę. Była zdezorientowana i nie potrafiła wyjaśnić, dlaczego znajduje się w tym miejscu ani w jakich okolicznościach tam trafiła. Panujące warunki atmosferyczne, niska temperatura oraz zalegający śnieg narażały ją na wychłodzenie organizmu. Policjant udzielił jej niezbędnej pomocy i zapewnił schronienie w swoim pojeździe, a także zorganizował dalszą pomoc. Z ustaleń wynikało, że kobieta opuściła nad ranem swoje miejsce zamieszkania, nie poinformowała nikogo o swoich planach i nie zabrała ze sobą telefonu.

sierż.
SŁAWOMIR SADKOWSKI
sierż.
RAFAŁ ZASIMUK
KWP w Opolu

WYCIĄGNĘLI 29-LATKA Z LODOWATEJ WODY

17 stycznia - Lewin Brzeski

Okolo godz. 22.00 do dyżurnego jednostki Policji wpłynęło zgłoszenie, że nad brzegiem Nysy Kłodzkiej ktoś woła o pomoc. Funkcjonariusze sierż. Rafał Zasimuk i sierż. Sławomir Sadkowski jako pierwsi dotarli na miejsce. Zgłaszający pokazał im zanurzonego w wodzie mężczyznę. Policjanci natychmiast zeszli na brzeg rzeki i podjęli próbę nawiązania kontaktu z 29-latką. Wykazywał on objawy hipotermii, a jego wypowiedzi były niejasne. Nie potrafił określić, w jaki sposób znalazł się w wodzie. Policjanci chwytem transportowym wyciągnęli mężczyznę z wody i zabrali w bezpieczne miejsce. Do czasu przyjazdu straży pożarnej i zespołu medycznego opiekowali się poszkodowanym i ogrzali go kocami termicznymi.

asp. szt.
DANIEL PIŁAT
KWP w Poznaniu

URATOWAŁ MĘCZYZNĘ CHOREGO NA EPILEPSJĘ

29 stycznia - Międzychód

Dyspozytor medyczny powiadomił dyżurnego KPP w Międzychodzie o mężczyźnie, który prawdopodobnie miał atak epilepsji. Chory zadzwonił do dyspozytora, ale miał problemy z mówieniem i nie podał żadnych informacji. Oficer dyżurny na podstawie numeru telefonu sprawdził adres zameldowania chorego, ale nie był on aktualny. Próby dodzwonienia się nie przynosiły rezultatu. Po sprawdzeniu bilingów dyżurny ustalił numer telefonu do matki mężczyzny, która potwierdziła, że syn choruje na epilepsję, i podała jego adres. Policjanci udali się tam i znaleźli nieprzytomnego mężczyznę, którym zajęli się do czasu przyjazdu zespołu ratownictwa medycznego.

Nierzadko z narażeniem własnego zdrowia i życia, czasem po służbie, ale zawsze pod presją czasu – funkcjonariusze Policji co dzień pomagają i chronią również tę najważniejszą z wartości, jaką jest ludzkie życie. Oto tylko część takich właśnie interwencji, które polscy policjanci skutecznie przeprowadzili od połowy stycznia do połowy lutego 2026 r.

asp. szt.
LESZEK BARKOWSKI
KSP

POMÓGŁ SENIORCE WRÓCIĆ DO DOMU

30 stycznia - Warszawa

Tego dnia temperatura spadła poniżej zera. Asp. szt. Leszek Barkowski spędzał wolny czas z rodziną. W pewnym momencie funkcjonariusz zauważył starszą kobietę. Seniorka z trudem poruszała się po zmarzniętym chodniku, ciągnąc za sobą wózek z zakupami. Było widać, że kobieta jest roztrzęsiona i przerażona, a każdy krok sprawia jej ogromny wysiłek. Policjant porozmawiał z nią i postanowił odwieźć ją do domu. Seniorka bała się, że nie zdoła dotrzeć do domu o własnych siłach ze względu na panujący mróz i późną porę. Kobieta przyznała, że prosiła przechodniów o pomoc, ale nikt nie zareagował. Dzięki policjantowi bezpiecznie wróciła do domu.

asp.
ADRIAN LANDWÓJTOWICZ
mł. asp.
PIOTR SŁABOŃ
KWP w Opolu

PODJĘŁ INTERWENCJĘ W PŁONĄCEJ KAMIENICY

31 stycznia - Prudnik

Dyżurny KPP w Prudniku otrzymał zgłoszenie o pożarze w budynku przy ul. Morcinka w Prudniku. Na interwencję zostali skierowani asp. Adrian Landwójtowicz i mł. asp. Piotr Słaboń. Policjanci przyjechali na miejsce jako pierwsi. Płonęło mieszkanie na parterze trzykondygnacyjnego budynku. Ogień i gęsty dym szybko rozprzestrzeniały się po klatce schodowej. Po chwili policjanci dotarli do palącego się mieszkania. Wewnątrz był 37-letni mężczyzna z niepełnosprawnością, który nie był w stanie samodzielnie wydostać się z płonącego pomieszczenia. Policjanci pomogli mu wydostać się z budynku, jednak wkrótce okazało się, że zagrożone jest bezpieczeństwo jeszcze kilku osób. Ostatecznie z posesji ewakuowano trzy osoby dorosłe i jedno dziecko.

asp.
MAREK KARBOWIAK
KWP we Wrocławiu

UCHRONIŁ LOKATORÓW PRZED ZATRUCIEM CZADEM

31 stycznia - Turów

Sołtys miejscowości Turów od dawna nie widział swoich sąsiadów. Z komina ich domu nie unosił się dym, dlatego się zaniepokoił. Poprosił dzielnicowego z KP w Ścinawie o pomoc. Policjant był po służbie, ale poprosił o pomoc kolegów z komisarzatu, którzy bez zbędnej zwłoki udali się pod wskazany adres. Na miejscu mundurowi wyczuli zapach dymu dobiegający z mieszkania. Po długim dobijaniu się do drzwi jeden z mieszkańców wreszcie je otworzył. Wewnątrz było dużo dymu wydobywającego się z pieca kaflowego. Funkcjonariusze otworzyli okna, przewietrzyli pomieszczenia, wezwali straż pożarną i udzielili pomocy przedmedycznej lokatorom.

sierż.
KRZYSZTOF KACPRZYK
st. post.
PRZEMYSŁAW BARAŃSKI
KWP w Łodzi

POMOGLI KIEROWCY, KTÓRY ŹLE SIĘ POCZUŁ

12 lutego - Bełchatów

Okolo pierwszej w nocy patrol Ogniwa Patrolowo-Interwencyjnego bełchatowskiej komendy, sierż. Krzysztof Kacprzyk i st. post. Przemysław Barański, przejeżdżali w pobliżu budynku Urzędu Gminy w Bełchatowie. Na parkingu zauważyli samochód, w którym co chwilę zapalały się i gasły światła drogowe. Policjanci niezwłocznie podjechali do pojazdu, by sprawdzić, co się stało. W samochodzie siedział mężczyzna starający się światłami zwrócić czyjąś uwagę. Okazało się, że kierowca źle się czuł. Był osłabiony, błędy i miał problemy z oddychaniem. Funkcjonariusze wezwali karetkę pogotowia i monitorowali jego stan do przyjazdu ratowników.

oprac. **KATARZYNA CHRZANOWSKA**
KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

Zawody na terenie stacji narciarskiej Złoty Groń w Istebnej odbyły się już po raz dziewiąty. Zapewnienie bezpieczeństwa miłośnikom białego szaleństwa wymaga ciągłego podnoszenia poziomu wiedzy i umiejętności policyjnych narciarzy, stąd inicjatywa cyklicznej weryfikacji ich kompetencji w duchu sportowej rywalizacji.

Organizatorem imprezy, która odbyła się 2–4 marca, było Biuro Prewencji Komendy Głównej Policji we współpracy z Wydziałem Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, Stowarzyszeniem Instruktorów i Trenerów Narciarstwa Polskiego Związku Narciarskiego oraz Beskidzką Grupą GOPR. Patronat honorowy nad zawodami objął Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń.

Do turnieju przystąpiło 15 dwuosobowych drużyn – trzy policjantki i 27 policjantów z 10 garnizonów (dolnośląskiego, łódzkiego, małopolskiego, podkarpackiego, podlaskiego, stołecznego, śląskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego oraz zachodnio-pomorskiego) rywalizowało w dwóch klasyfikacjach – drużynowej i indywidualnej.

Pierwszego dnia zawodów rozegrano dwie konkurencje: slalom gigant oraz „Spacer narciarza” polegający na pokonaniu wyznaczonej trasy z plecakowym zestawem ratunkowym i przetransportowaniu uszkodzowanego do mety z użyciem specjalistycznych noszy. W ostatnim dniu zawodnicy musieli się wykazać wiedzą teoretyczną z zakresu organizacji i pełnienia służby patrolowej, w tym na terenach narciarskich.

zdj. policja śląska

Dla zwycięzców zarówno całych rozgrywek, jak i poszczególnych konkurencji przewidziano puchary ufundowane przez

Komendanta Głównego Policji i nagrody motywacyjne, a najlepsi zawodnicy w klasyfikacji indywidualnej otrzymali odznaki „Zwycięzcy konkursu wiedzy i sprawności zawodowej”.

W uroczystym zakończeniu imprezy sportowej uczestniczył nadinsp. Roman Kuster – I zastępca Komendanta Głównego Policji, który pogratulował wszystkim zawodnikom i podkreślił, jak ważne jest systematyczne podnoszenie swoich umiejętności, by móc lepiej służyć społeczeństwu. Wspólnie z insp. Robertem Kumorem – dyrektorem Biura Prewencji Komendy Głównej Policji podziękował również szefowi śląskiego garnizonu nadinsp. Mariuszowi Krzystyniakowi za pomoc w organizacji tego przedsięwzięcia. W imieniu komendanta wojewódzkiego Policji w Katowicach podziękowania przyjął insp. Jacek Stelmach – jego zastępca, odpowiedzialny za pion prewencji.

W uroczystości prowadzonej przez naczelnika Wydziału Prewencji Biura Prewencji Komendy Głównej Policji mł. insp. Piotra Lubaszkę, uczestniczyli również: I zastępca komendanta powiatowego Policji w Cieszynie podinsp. Przemysław Żurak, naczelnicy komend wojewódzkich i stołecznego garnizonu, przedstawiciele szkół policji, a także koordynatorzy nadzorujący służbę pełnioną na zorganizowanych terenach narciarskich.

POLICJA ŚLĄSKA
oprac. ALDONA BANDZUL

ZWYCIĘZCY

SLALOM GIGANT
sierż. JACEK DOBCZYŃSKI
KWP W KATOWICACH
„SPACER NARCIARZA”
podinsp. MARIUSZ KRAMARCZYK
mł. asp. DANIEL DEC
KWP W RZESZOWIE
TESTY WIEDZY
mł. asp. KATARZYNA PILIPIUK
KSP

NAJLEPSZYMI POLICYJNYMI
NARCIARZAMI
W 2026 ROKU ZOSTALI:

KLASYFIKACJA INDYWIDUALNA
I MIEJSCE:
mł. asp. MACIEJ KORUS
KWP W KRAKOWIE
II MIEJSCE:
st. post. MICHAŁ DYDA
KWP W KRAKOWIE
III MIEJSCE:
asp. PRZEMYSŁAW CHORBACZ
KWP WE WROCŁAWIU

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA
I MIEJSCE
mł. asp. MARCIN KORUS
st. post. MICHAŁ DYDA
KWP W KRAKOWIE
II MIEJSCE
st. asp. MAGDALENA OGŁAZA
asp. PRZEMYSŁAW CHORBACZ
KWP WE WROCŁAWIU
III MIEJSCE
mł. asp. MATEUSZ MOSKAL
st. post. ERYK CHROBAK
KWP W KRAKOWIE

POPRAWNOŚĆ CZY PROFESJONALIZM? CZY LEPSZE JEST WROGIEM DOBREGO?

TYPOWY, PRZECIĘTNY
DZIEŃ SŁUŻBY.
WSZYSTKO, CO
SIĘ TEGO DNIA
WYDARZYŁO,
BYŁO WYKONANE
POPRAWNIE, ZGODNIE
Z PROCEDURĄ ORAZ
W ODPOWIEDNIEJ
KOLEJNOŚCI, BEZ UCHYBIEŃ. NIE OZNACZA TO
JEDNAK, ŻE POZIOM REALIZACJI CZYNNOŚCI
BYŁ MAKSYMALNY Z MOŻLIWYCH. RÓŻNICA
MIĘDZY DZIAŁANIEM POPRAWNYM A DZIAŁANIEM
RZETELNYM BYWA SUBTELNA. NIE WYNIKA
Z BRAKU WIEDZY CZY DOŚWIADCZENIA, LECZ
Z OBNIŻONEJ KONCENTRACJI I OGRANICZONEGO
ZAANGAŻOWANIA. W ZWYKŁYCH DNIACH,
POZBAWIONYCH PRESJI I SYTUACJI
NADZWYCZAJNYCH, NAJŁATWIEJ PRZYJĄĆ, ŻE
MINIMALNY POZIOM JEST WYSTARCZAJĄCY.

Formalne, jakościowe minimum rzadko powoduje natychmiastowe konsekwencje. Właśnie dlatego bywa akceptowane jako wystarczające i z czasem zaczyna wyznaczać nowy, obniżony punkt odniesienia.

Służba w Policji weryfikuje funkcjonariusza codziennie, nie tylko w sytuacjach szczególnych. Weryfikacja ta dokonuje się w sposobie prowadzenia rozmowy z obywatelem, w analizie zgłoszenia, w kompletności ustaleń oraz w jakości sporządzanej dokumentacji. To na tych elementach jest budowany rzeczywisty standard.

RUTYNA A UWAGA

Rutyna jest naturalnym elementem służby. Procedury i wypracowane schematy umożliwiają sprawne działanie i ograniczają ryzyko błędów. Dzięki nim nie ma potrzeby każdorazowego analizowania sytuacji od podstaw. Jednak problem pojawia się wtedy, gdy rutyna zaczyna zastępować uważność.

Czynności są wykonywane poprawnie pod względem formalnym, lecz bez pogłębionej weryfikacji wszystkich istotnych okoliczności. Sprawa zostaje zakończona zgodnie z przepisami, ale bez pełnego wykorzystania doświadczenia i warsztatu. Nie jest to błąd w rozumieniu proceduralnym. Nie powoduje uwag ani postępowań wyjaśniających, przynajmniej nie od razu. W takich sytuacjach dochodzi do stopniowego obniżania przyjętego standardu działania i wymagań. Obniżenie jakości nie następuje gwałtownie. Zwykle zaczyna się od drobnych uproszczeń, np. skróconej analizy, ograniczonej weryfikacji danych, pobieżnej rozmowy, niedokładnej dokumentacji. Z czasem te uproszczenia przestają być postrzegane jako odstępstwo. Stają się standardem.

ZMĘCZENIE A DECYZJE

Zmęczenie fizyczne jest zauważalne. Zmęczenie mentalne bywa mniej czytelne. Funkcjonariusz pozostaje aktywny, wykonuje zadania. Jednocześnie może dochodzić do obniżenia koncentracji oraz skracania pewnych procedur do niezbędnego minimum.

Brak natychmiastowych negatywnych skutków może tworzyć przekonanie, że poziom działania był wystarczający. Należy jednak pamiętać, że część konsekwencji ujawnia się dopiero na dalszym etapie postępowania, podczas analizy sprawy, w toku czynności wyjaśniających lub przy konieczności powrotu do wcześniejszych ustaleń.

Odpowiedzialność zawodowa nie kończy się w momencie zakończenia interwencji. Obejmuje również jakość dokumentacji, kompletność danych i czytelność przekazanych informacji. Zmęczenie jest elementem służby. Nie zwalnia jednak z obowiązku utrzymania odpowiednio wysokiego poziomu.

Granica profesjonalizmu przebiega między wykonaniem czynności poprawnie a wykonaniem jej z pełną rzetelnością. Uproszczenia przenoszą dodatkowy ciężar na innych funkcjonariuszy prowadzących sprawę oraz na przełożonych odpowiedzialnych za jej dalszy bieg.

zdj. Jacek Herok

UCZCIWOŚĆ WZGLĘDEM SIEBIE SAMEGO

Każdy funkcjonariusz potrafi wskazać sytuację, w której czynność została wykonana przez niego formalnie poprawnie, lecz bez pełnego wykorzystania doświadczenia i możliwości. Tego rodzaju sytuacje rzadko są widoczne dla otoczenia, jednak są wyraźnie rozpoznawalne we własnej ocenie. To właśnie w takim punkcie zapada decyzja o kierunku dalszego działania. Granica profesjonalizmu wymaga uczciwości wobec siebie oraz gotowości do podniesienia poziomu bez odwoływania się do okoliczności, braku presji czy rutynowego charakteru sprawy. W służbie poziom działania musi być adekwatny do odpowiedzialności wynikającej z noszonego munduru.

WPLYW NA JAKOŚĆ FORMACJI

Standard pojedynczego funkcjonariusza nie pozostaje bez znaczenia dla jakości całej formacji. Jeżeli w środowisku pracy utrwała się akceptacja dla minimalizmu, z czasem staje się on normą. Jeżeli utrwała się dokładność i odpowiedzialność, podnosi się ogólny poziom działania. Każdy funkcjonariusz, przez sposób realizacji swoich obowiązków, wpływa na środowisko pracy. Młodzi koledzy obserwują normy przyjęte przez bardziej doświadczonych, uczą się nie tylko przepisów, lecz także praktycznego podejścia do ich stosowania. Poziom realizacji nawet drobnych czynności oddziałuje na postrzeganie formacji. Profesjonalizm utrzymywany w sprawach rutynowych przekłada się na wiarygodność służby w oczach społeczeństwa. Jego granica obejmuje zatem nie tylko jakość wewnętrznej pracy, lecz także odpowiedzialność za wizerunek Policji w przestrzeni publicznej.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA POZIOM

Utrzymanie standardu jest decyzją podejmowaną każdego dnia. Nie zależy od presji, obecności przełożonego ani skali zdarzenia. W zwykłej codzienności poziom działania najłatwiej ulega obniżeniu, ale w tych samych warunkach może być konsekwentnie utrzymywany. Profesjonalizm nie wymaga nadzwyczajnych okoliczności. Kształtuje się przez powtarzalne wybory podejmowane w rutynowych czynnościach służbowych. To właśnie w nich jest wyznaczana granica poziomu pracy. Ocena tego poziomu w pierwszej kolejności należy do funkcjonariusza. To on rozpoznaje, czy wykorzystał w pełni swoje doświadczenie, wiedzę i możliwości. Jeżeli uzna, że standard powinien zostać podniesiony, decyzja o jego podniesieniu należy do niego.

mł. asp. **HUBERT LEWANDOWSKI**
Wydział Doskonalenia Zawodowego
Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie

100 lat temu w strukturach ówczesnej Policji Państwowej wyodrębniono nowe stanowisko służbowe, które szybko stało się jednym z najbardziej rozpoznawalnych przez polskie społeczeństwo. Na mocy rozkazu nr 330 z 26 sierpnia 1926 roku oraz 331 z 6 września 1926 roku Komendanta Głównego Policji Państwowej inspektora Mariana Borzęckiego służbę rozpoczęli dzielnicowi, których powoływano spośród funkcjonariuszy dobrze wykształconych i o najwyższych kompetencjach społecznych.

100 LAT DZIELNICOWYCH!

Polska jest podzielona na 8090 rejonów służbowych dzielnicowych;

- tego rodzaju służbę pełni ok. 8 tys. policjantów;
- mamy 1227 panie dzielnicowe, co stanowi ok. 16 proc. wszystkich dzielnicowych;
- mamy 516 rewirów dzielnicowych i 458 innych komórek organizacyjnych, w których dzielnicowi pełnią służbę;
- 71 pań, tj. 13,7 proc., jest kierownikami rewirów dzielnicowych.

DZIELNICOWI TO LUDZIE MŁODZI, ale już doświadczeni, albowiem:

- średnia wieku wśród panów to 40 lat;
- średnia wieku wśród pań to 39 lat;
- najmłodsza dzielnicowa ma 19 lat;
- najmłodszy dzielnicowy jest 20-latkiem;

OBALAMY MITY

co do szybkiej emerytury:

- najstarszy dzielnicowy jest 66-latkiem z Lubelszczyzny;
- najstarsza pani liczy sobie 55 lat, jest dzielnicową z warszawskich Bielani i Żoliborza;
- największy staż służby to 45 lat – ma go dzielnicowy z warszawskiego Mokotowa; posiada też najdłuższy staż na stanowisku dzielnicowego – 40 lat;
- dzielnicowa z najdłuższym stażem w Policji jest w służbie od 1997 r., a na stanowisku od 2005 r. – to dzielnicowa z Bielska Białej.

Postrzeganie dzielnicowych w społecznościach lokalnych było – i nadal jest tak silne, że odcisnęło swoje piętno w popkulturze. Przykładem są chociażby dzielnicowy Parys z serialu „Alternatywy 4”, którego zagrał sam Stanisław Bareja, czy „Dzielnica strachu” Telewizji Puls z Andrzejem Młynarczykiem w roli głównej. W tym drugim przypadku na bazie popularnego serialu Telewizja Puls oraz Komenda Główna Policji prowadzą od lat kampanię społeczną „DzielnicaBEZstrachu”, o której wielokrotnie pisaliśmy na łamach „Gazety Policyjnej”.

W ubiegłym miesiącu opublikowaliśmy materiał, w którym przypominamy genezę stanowiska dzielnicowego, jego funkcje w ówczesnym

systemie bezpieczeństwa, wymagania, jakim musieli sprostać kandydaci na to stanowisko, oraz uwarunkowania społeczno-polityczne, w jakich funkcjonowali w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Jeżeli zastanawiacie się, kim jest ten policjant, który dynamicznym krokiem z teczką pełną dokumentów porusza się po Waszych ulicach lub w pojedynkę przemieszcza się radiowozem w okolicach Waszego miejsca zamieszkania, to możecie być niemal pewni, że to właśnie Wasz dzielnicowy... lub dzielnicowa.

Poniżej zbiór podstawowych informacji na temat dzielnicowych. Przedstawiamy stan na dzień 1 stycznia 2026 r. na podstawie meldunku o stanie kadr Policji oraz SWOP.

W KATEGORII kierownicy rewirów dzielnicowych:

- największy, 36-letni staż służby ma kierownik z Dolnego Śląska, który stanowisko to piastuje od 1999 r.;
- wśród kobiet największy, bo 20-letni staż służby w Policji ma pani z Wielkopolski, która piastuje to stanowisko od 2013 r.;
- najstarsza jest 62-letnia pani kierownik pełniąca służbę na Pomorzu Zachodnim.

DZIELNICOWI to ludzie wykształceni, albowiem:

- większość, bo 4238 z nich legitymuje się wykształceniem wyższym;
- czworo posiada stopień doktora;
- kierunki wykształcenia pokrywają się z zadaniami Policji i są to: pedagogika, bezpieczeństwo wewnętrzne, bezpieczeństwo narodowe;
- ale są też dzielnicowi o rzadkim wykształceniu, bo o kierunku: biologia, biotechnologia, chemia, oceanotechnika czy weterynaria.

mł. insp. **ARKADIUSZ KOPCZYŃSKI**
radca Wydziału Prewencji Biura Prewencji KGP

Patronat
Honorowy

Minister Spraw
Wewnętrznych i Administracji

Współorganizator

Partner
Strategiczny

GRUPA WB

Targi Kielce
exhibition & congress centre

polsecure

IV Międzynarodowe Targi POLSECURE

21-23.04.2026 / Kielce

Budujemy bezpieczną
przyszłość

#PublicSecurity #UniformedForces #Cybersecurity

Wydarzenia towarzyszące m.in.:

- Ogólnopolska Konferencja KG Policji „Wspólnie ku bezpiecznej przyszłości – rola Policji w zmieniającym się świecie”
- Salon Ochrony Ludności i Rezerw Strategicznych STRATEXPO

WSTĘP BEZPŁATNY
dla służb mundurowych
po rejestracji online:
polsecure.targikielce.pl

KLAUZULE GENERALNE W USTAWODAWSTWIE POLSKIM, cz. I

Podczas tworzenia lub stosowania prawa, przestrzegania go lub tylko interpretowania bądź analizowania zawsze punktem wyjścia powinna być myśl rzymskiego jurysty, Ulpiana, żyjącego na przełomie II/III wieku n.e.: *Ius est ars boni et aequi*, co oznacza: „Prawo jest sztuką (umiejętnością) tego, co dobre i słuszne”.

Ten mąż stanu w swoich pismach, które na mocy konstytucji raweńskich (V wiek n.e.) miały moc ustaw, przyjął, że stosowanie prawa powinno opierać się także na zasadach sprawiedliwości, moralności i poszanowania jednostek i ich praw. Ulpian był również autorem zasady równego traktowania. Zawarte w justyniańskich „Digestach” sformułowanie *Omnes homines aequales sunt* mówi dosłownie, że „Wszyscy ludzie są równi”. Jakkolwiek stwierdzenie to odnosi się do prawa naturalnego, przyrodzonego każdemu człowiekowi, nadrzędnego nad prawem stanowionym, to jednak – jak na owe czasy – miało walor rewolucyjny.

ŹRÓDŁO KLAUZUL GENERALNYCH

We współczesnym polskim systemie prawa echo poglądów Ulpiana oraz jego definicji prawa przejawia się w tzw. klauzulach generalnych. Są to niedookreślone zwroty, składające się na treść normy prawnej, mające charakter wartościujący. Pozwalają one w pewnych sytuacjach, ocenianych z punktu widzenia „tego, co dobre i słuszne”, na swego rodzaju odstępstwa orzecznicze w stosowaniu prawa. Te klauzule możemy spotkać w podstawowych gałęziach prawa: cywilnego, administracyjnego, pracy, rodzinnego, karnego. W wielu przypadkach są to klauzule wspólne.

PRAWO CYWILNE

Chyba najbardziej klasyczna i znana powszechnie klauzula została zawarta w art. 5 kc, który stanowi: „Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony”.

Istota klauzuli wyraża się w stwierdzeniu, że uprawnionemu przysługuje ochrona prawna, a zatem jego roszczenie znajduje odzwierciedlenie w normie prawa (czyli posiada

skonkretyzowane prawo podmiotowe), lecz w świetle oceny danego stanu faktycznego i z uwzględnieniem treści normy prawnej korzystanie przez niego z tego prawa pozostaje w sprzeczności z zasadami wskazanymi w art. 5 kc. Innymi słowy uprawniony może z punktu widzenia formalnego dochodzić skutecznie roszczenia, jednakże – mając na uwadze różne okoliczności faktyczne związane z dochodzonym roszczeniem – zaspokojenie go w żądany sposób pozostaje w sprzeczności z takimi dobrami, jak słuszność, moralność, etyka, równość etc.

Korzystanie z zarzutu nadużycia prawa podmiotowego, a więc powołania się na zasady współzycia społecznego lub na społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa objętego ochroną, może wystąpić tylko w wyjątkowo. Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z 3 czerwca 2025 r., sygn. akt II CSKP 72/23: „Tylko wyjątkowo uznać można bowiem, że zachowanie uprawnionego, formalnie mieszczące się w granicach przysługującego mu prawa podmiotowego, w rzeczywistości narusza porządek prawny. Nadużycie prawa (art. 5 kc) występuje tylko w sytuacji wykorzystania danego uprawnienia w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem lub z intencją szkodenia albo szykany, skierowaną pod adresem innej osoby. Badając sprawę przy zastosowaniu art. 5 kc, oceniać należy nie tylko postępowanie uprawnionego, ale całokształt okoliczności sprawy, w tym postępowanie drugiej strony”.

Orzecznictwo sądowe zwraca uwagę na przyczynienie się osoby zgłaszającej roszczenie, czyli powództwo do sądu, do zaistnienia zdarzenia, z którego uprawniony wywodzi roszczenie. Przy czym do skutecznego kwestionowania nadużycia prawa podmiotowego nie jest wymagane wykazanie zawinionego zachowania drugiej strony. Unaczyniając działanie ww. klauzuli: za niezgodne z zasadami współzycia społecznego przez wiele lat uznawano dochodzenie długu spadkowego od małoletniego spadkobiercy czy też dochodzenie eksmisji od osoby posuniętej w latach,

niedoleżnej, dochodzenie długu w sytuacji uprzedniego przyczynienia się do jego powstania lub powiększenia, a także dochodzenie zapłaty przez osobę, która świadomie, działając rzekomo w interesie dłużnika, opóźniała odebranie długu (np. „dobra, oddasz mi później, bo teraz wiem, że nie masz”), a obecnie dochodzi odsetek do nieterminowo spłaconej wierzytelności.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 15 marca 2002 r., sygn. akt I ACa 1194/01 trafnie zauważył: „Nie rozmiar szkody, trwałe skutki, czy też obiektywnie trudna sytuacja życiowa poszkodowanego decydują o zastosowaniu klauzuli generalnej z art. 5 kc. Zastosowanie tego rozwiązania może wchodzić w grę wówczas, gdy wykaże się, że w postępowaniu pozwanego zachodzą elementy, które należy uznać za naganne, a w konsekwencji skorzystanie z zarzutu przedawnienia za kwalifikować jako nadużycie prawa”.

Ustawodawca stwierdził, że nadużycie prawa podmiotowego nie będzie podlegało ochronie prawnej. Konsekwencja ta powinna być odczytywana w perspektywie art. 58 § 2 kc. Wynika z niego, że czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego jest nieważna.

Na tym tle zarówno w nauce prawa, jak i orzecznictwie sądowym powstaje rozbieżność mająca swe źródło w podejściu i rozumieniu zasad współzycia społecznego. Jedna koncepcja opowiada się za koniecznością posunięcia wręcz do prawnego wymogu skonkretyzowania, a zatem nazwania zasady współzycia społecznego, z uwagi na treść której uprawniony traci prawną ochronę roszczenia, tak np. SN w wyroku o sygn. akt IV CKN 120/01. Druga koncepcja – wręcz przeciwnie – kwestionuje w ogóle możliwość, potrzebę i zasadność ustalania skonkretyzowanej zasady, wywodząc, że zmienność sytuacji faktycznych wyklucza ich dookreślanie. O sprzeczności z zasadami współzycia społecznego orzeka sąd w wyniku wytoczenia powództwa o uznanie czynności prawnej za nieważną.

Sąd Najwyższy w wyroku z 19 lutego 2025 r., sygn. akt II NSNc 187/24 wymienił przykładowe zasady współzycia społecznego, stwierdzając: „Zastrzeżenie w spornej umowie nadmiernych, rażąco wygórowanych odsetek umownych, a następnie wydanie nakazu zapłaty, w ocenie Sądu Najwyższego nie tylko naruszyło równowagę kontraktową, lecz także prowadziło do zaburzenia istniejących wcześniej stosunków społecznych, tworząc uprawnienie godzące w poczucie społecznej sprawiedliwości, nieusprawiedliwione warunkami oraz niezgodne z zasadami słuszności, uczciwości (lojalności) i etycznego postępowania. Orzeczenie przez Sąd Rejonowy nakazem zapłaty rażąco wygórowanych odsetek naruszało także zdaniem Sądu Najwyższego zasadę zaufania obywatela do państwa i podważało jego bezpieczeństwo prawne”.

Przyjmuje się, że zasadniczo klauzula ochronna przysługuje osobie „broniącej się”. Zatem częściej spotkamy klauzulę w odpowiedziach na pozwy lub w sprzeciwach niż w samych pozwach, bowiem ani zasady współzycia społecznego, ani społeczno-gospodarcze przeznaczenie rzeczy nie stanowią materialnej podstawy roszczenia.

PRAWO PRACY

Analogiczne do art. 5 kc rozwiązanie prawne znalazło się w Kodeksie pracy w ramach regulacji zawartej w art. 8. Przepis ten stanowi bowiem, że: „Nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony”.

Z tym że należy pamiętać, iż rozwiązania zawarte w kp dotyczą wyłącznie pracownika, którego definicję zawiera art. 2: „Pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę”, uzupełniony o treść art. 5: „Jeżeli stosunek pracy określonej kategorii pracowników regulują przepisy szczególne, przepisy kodeksu stosuje się w zakresie nieuregulowanym tymi przepisami”.

Trzeba także pamiętać, że w orzecznictwie sądów powszechnych ukształtował się pogląd, iż sądy pracy mogą rozstrzygać spory quasipracownicze, jeśli w ich wyniku ktoś wywodzi swoje roszczenie ze stosunku analogicznego do pracowniczego, a polegającego na otrzymaniu zapłaty za wykonaną pracę. Nie dotyczy to jednakże roszczeń między przedsiębiorcami lub przedsiębiorcą a osobą prowadzącą jednoosobową działalność gospodarczą. W takim przypadku sąd pracy będzie mógł stosować także art. 5 kc.

W innym rozstrzygnięciu, sygn. akt I PSKP 3/24, SN zauważył, że niezgodne ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa dokonania przez pracodawcę wypowiedzenia zmieniającego z pracownikiem podlegającym szczególnej ochronie jest zaproponowanie mu takich nowych warunków płacy i pracy, których tenże pracownik nie będzie mógł przyjąć, chociażby z uwagi na godność, posiadane kwalifikacje lub sytuację osobistą i rodzinną. Nie jest przy tym wykluczone, że powyższa argumentacja może dotyczyć nie tylko pracownika objętego szczególną ochroną, lecz także zasadniczo każdego, jeśli w ten sposób pracodawca chce doprowadzić do rozwiązania umowy o pracę.

Z kolei w świetle wyroku SN o sygn. akt III PSKP 11/23 za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego może być uznane dochodzenie przez pracownika zapłaty wynagrodzenia (jego części) w sytuacji, gdy sam pracownik, jako pełniący funkcje kierownicze, przyczynił się do złej kondycji finansowej zakładu pracy.

KPA

Szczególny rodzaj klauzul generalnych zawiera Kodeks postępowania administracyjnego. Na gruncie postępowania administracyjnego ustawodawca nie odnosi się do reguł współżycia społecznego, a więc do norm etyczno-moralnych, lojalnościowych, zasady sprawiedliwości lub też do społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa dochodzonego powództwem, lecz do zasady słuszności i wagi interesów podmiotów, na które wynik postępowania, a więc wydane rozstrzygnięcie, będzie miało oddziaływanie. Zmiana ta wynika przede wszystkim z różnic między postępowaniem cywilnym a postępowaniem administracyjnym. Postępowanie cywilne charakteryzuje się równorzędnością stron: powoda i pozwanego. Ich spór rozstrzyga podmiot trzeci – sąd, posiadający gwarancje konstytucyjne swej niezawisłości. Przy czym proces toczy się według formuły kontryktoryjności, zaś prawda materialna została zastąpiona prawdą sądową, co oznacza, że odpowiedzialność za ustalenie faktyczne spoczywa na stronach, które dla wykazania zasadności swoich twierdzeń przedkładają sądowi dowody.

Inaczej rzecz wygląda w przypadku postępowania administracyjnego, które – co do zasady – ma charakter gabinetowy, zaś podmiotem odpowiedzialnym za gromadzenie i przeprowadzenie dowodów jest organ administracji publicznej. To właśnie na nim ciąży prawny obowiązek ich zbierania. Strona jest uprawniona do czynnego udziału w tym postępowaniu, co jednak nie zwalnia organu z konieczności zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kpa). Jak wynika z art. 80 kpa: „Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości kształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona”. Tym samym organ administracji publicznej nadal jest obowiązany do ustalenia prawdy obiektywnej, materialnej.

Jednocześnie ustawodawca wprowadził zasadę wyrażoną w art. 7 kpa, że: „W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli”.

Na gruncie postępowania administracyjnego klauzule generalne przyjmują wymiar dyrektyw czy też zasad postępowania. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa sądowego, dyrektywy te odnoszą się nie tylko do toku postępowania, lecz także służą interpretacji norm prawa materialnego (wyrok NSA w Warszawie z 11 czerwca 1981 r., sygn. akt SA 820/81). Stanowią zatem, bardzo podobnie jak w prawie cywilnym, pewnego rodzaju filtr, przez który organ ma obowiązek spojrzeć na sprawę i ją ocenić.

Należy zauważyć, że przepis nie wprowadza przewagi jednej wartości nad drugą. Kolejność wskazania dóbr chronionych w przepisie nie ma znaczenia. Oznacza to, że każdorazowo organ jest obowiązany – nie dość – że rozważyć obie wartości, czyli nazwać je, zdefiniować, to następnie dokonać ich ważenia. Jeśli w ocenie organu interes społeczny pozostaje w sprzeczności ze słusznym interesem strony, organ powinien w uzasadnieniu decyzji wskazać te przyczyny i okoliczności, które w jego ocenie nakazują, z zastosowaniem reguł logiki, przyznanie pierwszeństwa jednemu z nich.

W INTERESIE...

Jak zauważył Sąd Najwyższy – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z 18 listopada 1993 r., sygn. akt III ARN 49/93: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej zasady nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym. Oznacza to, że w każdym indywidualnym przypadku działający organ ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny (publiczny) chodzi, i udowodnić, iż jest on na tyle ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczeń uprawnień indywidualnych obywateli. Zarówno istnienie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przełożenia w konkretnym przypadku interesu publicznego nad indywidualny podlegać muszą zawsze wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, a już szczególnie wówczas, gdy chodzi o udowodnienie, iż w interesie publicznym leży ograniczenie (lub odjęcie) chronionego przez konstytucję prawa własności”.

Jednakże dokonując analizy przedmiotowej kwestii, nie sposób nie zwrócić uwagi na wprowadzony przez ustawodawcę element wartościujący. Otóż organ administracyjny uwzględnia w procesie orzeczniczym każdy interes społeczny, który może być rozumiany jako interes określonej grupy (np. Policji) oraz tylko słuszny interes obywateli. Powyższe oznacza, że interes obywateli zostanie w ogóle wzięty pod rozwagę i ocenę – o ile będzie miał walor interesu słusznego – a zatem w ogólnej ocenie społecznej – wart ochrony. Przy czym o słuszności możemy mówić zarówno w odniesieniu do zindywidualizowanej sytuacji (prywatnej) strony, jak i do interesu w kontekście szerszym (np. przez oddziaływanie rozstrzygnięcia na inne osoby).

Klauzule generalne pozwalają zatem na elastyczne stosowanie norm prawa materialnego wszędzie tam, gdzie bezwzględne trzymanie się litery prawa byłoby nieadekwatne i krzywdzące, w pewnym sensie klóciłoby się z moralnym aspektem sprawy.

**MAGDALENA
BĘDZIEJEWSKA-MICHAŁSKA**
radca prawny

zdj. unsplash, pixabay

FUNDACJA POMOCY WDOWOM I SIEROTOM PO POLEGŁYCH POLICJANTACH

tel.: 47 72-121-20; 47 72-148-21
e-mail: fpwisppp@policja.gov.pl

PRZEKAZANIE 1,5% NIC NIE KOSZTUJE

FUNDACJA pomaga od 1997 r.

konto: PKO BP VI O/Warszawa 74 1020 1068 0000 1802 0059 9167
KRS 0000101309

POLICYJNE KALENDARIUM

90 LAT TEMU
MARZEC 1936

W marcu wypadają imieniny Edwarda i Józefa. W przedwojennej Polsce uroczyscie były obchodzone przez społeczeństwo imieniny marszałka Józefa Piłsudskiego. Po jego śmierci w 1935 r. data imienin stała się okazją do pielęgnowania pamięci o naczelniku. A kiedy wodzem naczelnym armii polskiej został generał dywizji, późniejszy marszałek, Edward Rydz-Śmigły, dzień jego imienin również stał się okazją do uroczystego świętowania przez wojsko i policję.

W związku z tym w 11. numerze 15 marca 1936 r. został opublikowany rozkaz nr 693 wydany 13 marca tego roku przez Komendanta Głównego Policji Państwowej gen. Kordiana Józefa Zamorskiego, w którym czytamy: „W dniu Imienin Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego myśli wszystkich Polaków zwracają się ku Jego Wielkiej Postaci, która tak długo w najcięższych czasach dla Polski była nam najlepszym drogowskazem. Pamiętajmy Jego wskazania! – Mamy dobro Rzeczypospolitej stawiać zawsze ponad prywatę! Wielkość i najlepszy rozwój naszej Ojczyzny ma być celem naszego życia. Codzienną ambicją naszą musi być dążenie do tego, aby Policja Polska była najlepszą i najsprawniejszą, gotową zarówno w czasie pokoju jak wojny spełnić swój obowiązek, tak jakby On tego chciał. Rozkaz ten odczytać przed frontem oddziałów w dniu 19 b. m.”.

Z kolei Komendant Główny Policji Państwowej gen. Kordian Józef Zamorski winał na łamach 12. numeru gazety „Na Posterunku” z 23 marca 1936 r. wodzowi naczelnemu gen. Edwardowi Rydzowi-Śmigłemu:

„W imieniu swoim, podwładnych oficerów i całego korpusu policji państwowej składam posłusznie najserdeczniejsze życzenia imieninowe wraz z wyrazami hołdu i żołnierskiego przywiązania”.

W numerach: 10. z 8 marca oraz 11. z 15 marca 1936 r. znajdujemy ciekawe relacje z zawodów sportowych w szermierce, jakie odbyły się w ramach przygotowań do igrzysk olimpijskich w Berlinie. Pierwsze zawody zorganizował Policyjny Klub Sportowy w sali gimnastycznej Szkoły Oficerskiej Policyjnej przy ul. Krochmalnej 56 w Warszawie w dniach 22 i 23 lutego 1936 r. „Startowało: w szpadzie 18, a w szabli 36 zawodników z klubów: A. Z. S. Warszawa, A. Z. S. Poznań, K. S. Warszawianka, W. K. S. Łódź, W. K. S. Legja, K. S. Tramwajarzy Łódź, P.K. S. Łódź, P. K. S. Warszawa, P. K. S. wojew. warszawskiego. P. K. S. Katowice zawodników nie przysłał, tłumacząc się brakiem środków na przysłanie zawodników oraz bliskim terminem następnych zawodów (29 II i 1.III r. b.), czego należy żałować, gdyż jest to jedyny klub policyjny, który posiada zawodników wysokiej klasy, startujących w reprezentacji Polski. [...] Zawody wzbudziły b. duże zainteresowanie wśród policjantów warszawskich, którzy licznie stawili się na tę imprezę sportową. Organizacja zawodów była sprawna pod każdym względem. Zawody zaszczylic swą obecnością p. komendant główny policji gen. Kordjan Zamorski, szef sztabu K. Gł. kpt. dypl. Kozolubski, insp. Płotnicki, podinsp. Zieliński, komendant policji warszawskiej podinsp. Kozielewski, prezes Pol. Zw. Szerm. płk. Bałaban oraz liczni oficerowie Wojska i Policji”.

Kolejne zawody, o mistrzostwo Warszawy w szpadzie i szabli, w których wzięli udział policjanci szermierze odbyły się wkrótce po poprzednich. „W dniu 29.II i 1.III r. b. odbyły się na stadionie W.[ojkska] P.[olskiego]. [...] Na zawodach tych Sobik z P. K. S. Katowice zdobył wice-mistrzostwo w szpadzie oraz III miejsce w szabli. Zaznaczyć należy, że w roku ubiegłym Sobik był mistrzem Warszawy w szabli. Obecnie tytuł ten zdobył kpt. Segda przed kpt. Dobrowolskim i Sobikiem. Oprócz Sobika startowali zawodnicy P. K. S. m. st. Warszawy: Matysik, Jaroszyński, Dąbkowski i Chomacki, z których Dąbkowski i Matysik dostali się do półfinałów”.

40 LAT TEMU
MARZEC 1986

W 11. numerze tygodnika resortu spraw wewnętrznych „W Służbie Narodu” z 16 marca 1986 r. znajdujemy krótką notatkę o śmierci Olofa Palmego, premiera Szwecji: „Jedna krótka chwila, w nocy z 28 lutego na 1 marca 1986 roku położyła kres całemu znaczącemu etapowi w historii Szwecji. Od kul zamachowca zginął w centrum Sztokholmu premier rządu Królestwa Szwecji Olof Palme, wybitny polityk i mąż stanu, orędownik wielkiej idei pokoju i porozumienia między narodami”. Olof Palme miał 59 lat. Angażował się w akcje protestacyjne przeciwko m.in. wojnie w Wietnamie oraz brał udział w wielu wydarzeniach o charakterze pokojowym na świecie.

W 12. numerze tego samego czasopisma w artykule „Zawsze na nie można liczyć” czytamy relację: „7 marca br. odbyło się uroczyste spotkanie przedstawicielstwa kierownictwa resortu spraw wewnętrznych: szefa Służby Polityczno-Wychowawczej mgr. Andrzeja Gduli, sekretarza KD PZPR ppłk. Witolda Wrotka, dyrektora Zarządu Polityczno-Wychowawczego płk. Eugeniusza Grabowskiego, dyrektora Departamentu Kadr płk. Lechosława Stemplewskiego – z reprezentacją kobiet pracujących w resorcie spraw wewnętrznych. [...] „Wręczając zebrany reprezentantkom żeńskiej części resortu symboliczne kwiaty, wice-minister Andrzej Gdula złożył im w imieniu ministra, całego kierownictwa i własnym życzeniem, «aby każdy następny dzień był lepszy od poprzedniego»”.

20 LAT TEMU
MARZEC 2006

W 3. numerze miesięcznika „Policja 997” z marca 2006 r. Elżbieta Sitek w serii artykułów prezentowanych w dziale „Tylko służba” wraca do tragicznych chwil związanych z katastrofą budowlaną, jaka wydarzyła się 28 stycznia 2006 r. w Chorzowie.

Tego dnia, w hali na terenie Międzynarodowych Targów Katowickich w Chorzowie, odbywała się ogólnopolska wystawa gołębi pocztowych. Na terenie wystawy znajdowało się około 700 osób – zwiedzających i wystawców. Pod ciężarem nagromadzonego śniegu zawalił się dach hali. Zginęło 65 osób, ponad 170 zostało rannych. Wśród zabitych znalazł się także policjant sierż. szt. Tadeusz Bartosik, który wraz z sierż. szt. Pawłem Kuczkowskim pełnił służbę na terenie wystawy.

To tragiczne wydarzenie opisuje dziennikarka gazety „Policja 997” Elżbieta Sitek w trzech swoich artykułach.

W pierwszym – pt. „Widziałem śmierć” – sierż. szt. Paweł Kuczkowski wspomina, że w momencie katastrofy wraz z kolegą nawoływali obecnych, aby szybko opuszczali halę. Po zawaleniu się dachu stracił kontakt z kolegą. Od razu przystąpił do ratowania i wyprawiania ocalonych, jednocześnie wzywając przełożonych, aby przysłali pomoc. Ciągłe niepokoił się o los kolegi, z którym stracił kontakt. „Było ciemno, włączyłem latarkę. Zobaczyłem leżącego mężczyznę bez buta, z ranną nogą. Wyciągnąłem go, opatrzyłem i znów zadzwoniłem do dyżurnego. Prosiłem o pomoc medyczną, o oświetlenie. Bez światła nie dało się nic więcej zrobić. Musiałem powstrzymać ludzi, którzy chcieli wchodzić do środka, gdy tymczasem ta zawalona konstrukcja wisiała pół metra nad ziemią, wsparta na przypadkowych przeszkodach i w każdej chwili mogła runąć. [...] Akcją kierowali już ratownicy, a ja robiłem to co wszyscy. Pomagałem odsuwać jakieś żelastwa, wynosiłem rannych. [...] Kilka razy wracałem w miejsce, gdzie spodziewałem się znaleźć Tadeusza. [...] Po północy koledzy poinformowali mnie, że Tadeusza znaleziono...”.

W informacji „Cześć Jego pamięci!” czytamy: „Uroczysty pogrzeb podkom. Tadeusza Bartosika rozpoczął się 3 lutego br. w kościele pw. św. Wojciecha w Bytomiu. Kompanie honorowe Policji i wojska, przedstawiciele prezydenta i rządu, policyjne orkiestry, koledzy, a przede wszystkim rodzina

odprowadzili bohatera na bytomski cmentarz. Składaniu trumny do grobu towarzyszyły syreny radiowozów i trzykrotna salwa na cześć Zmarłego. [...] Został pośmiertnie awansowany do stopnia podkomisarza. Po zostawił żonę i 10-letniego syna”.

W kolejnym materiale pt. „Najgorsza służba w życiu” Elżbieta Sitek opisuje dramatyczny przebieg akcji ratunkowej oraz zabezpieczenie miejsca katastrofy.

„W akcji ratowniczej w Chorzowie brało udział około 900 policjantów. Po jej zakończeniu 100 funkcjonariuszy nadal zabezpiecza miejsce katastrofy, a kilkudziesięciu wykonuje czynności procesowe i robić to będzie jeszcze przez wiele miesięcy”. W trzecim swoim artykule pt. „Nie czuję się bohaterem” Elżbieta Sitek rozmawia z nadbryg. Januszem Skulichem, komendantem wojewódzkiego Państwowego Straży Pożarnej w Katowicach, dowodzącym akcją ratowniczą w Chorzowie. Rozmówca dziennikarki precyzyjnie opisał organizację oraz przebieg akcji ratunkowej, podkreślając ogromne zaangażowanie wszystkich służb, w tym Policji, a także wielu wolontariuszy. Zwrócił uwagę na potrzebę zapanowania nad całą akcją ratunkową w celu zapewnienia pomocy poszkodowanym, wsparcia pomagającym, ale także zabezpieczenia miejsca zdarzenia i mienia pozostawionego przez poszkodowanych.

„Jakie były zadania Policji? Jak Pan ocenia ich wykonanie? – Policjanci byli tu w chwili tragedii, dlatego pierwsi, jeszcze przed nami, przystąpili do ratowania. Gdy my przejęliśmy działania ratownicze, a potem przybyły większe siły Policji, otoczyli teren, kierowali ruchem, zorganizowali miejsca, gdzie przenosiliśmy zwłoki i rejestrowano depozyty. Zabezpieczali mienie, brali udział w identyfikacji, wykonywali wiele czynności niezbędnych do prowadzenia śledztwa. W czasie akcji ważne jest, żeby każdy znał swoje zadanie i policjanci wiedzieli to doskonale. Współpraca z Policją, a także ze wszystkimi innymi służbami, była bardzo dobra”.

KAROL KARASIEWICZ

Wydział Edukacji Historycznej
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP

Więcej informacji historycznych
znajdziesz na stronie:

www.hit.policja.gov.pl

RANNY POLICJANT

PIERWSZA POMOC W KRWOTOKU ZEWNĘTRZNYM

W niniejszym artykule zostały zawarte informacje dotyczące postępowania ratunkowego na poziomie pierwszej pomocy w przypadku wystąpienia krwotoku zewnętrznego podczas wykonywania czynności służbowych przez funkcjonariusza Policji.

Funkcjonariusz, pełniąc służbę patroloво-interwencyjną, jest narażony na potencjalny uraz niosący ze sobą powstanie silnego krwotoku. Celem artykułu są zatem budowanie świadomości zapewniania bezpieczeństwa podjęcia interwencji oraz zasadność wykonania badania urazowego w celu wykrycia źródła krwawienia.

W kontekście służby patroloво-interwencyjnej kluczowe znaczenie będą miały również umiejętności autoratownictwa – udzielenie pierwszej pomocy na samym sobie do momentu przybycia zespołu ratownictwa medycznego. W tym przypadku wiedza musi być poparta ćwiczeniami, treningiem oraz ciągłym doskonaleniem tych umiejętności w warunkach zbliżonych do rzeczywistych.

Nieodzownym elementem szkolenia funkcjonariuszy Policji z zakresu pierwszej pomocy powinno stać się budowanie świadomości wystąpienia stanu zagrożenia życia i zdrowia u partnera z patrolu. Specyfika podejmowania interwencji niesie ze sobą możliwość wystąpienia krwotoku, który w pierwszych etapach może zostać pominięty lub niezauważony. W przypadku podejrzenia obrażeń ciała u policjanta bezwzględną umiejętnością będzie wykonanie szybkiego badania urazowego pod kątem wystąpienia krwawień. Struktura, kolor oraz właściwości munduru w większości przypadków nie uwidocznia wydobywającej się krwi w znacznych ilościach, co przedstawiono na fotografiach. Zaobserwowano, że dopiero po wykonaniu rolowania poszkodowanego krew grawitacyjnie będzie znajdowała się w dolnych obszarach ciała poszkodowanego, co w przypadku podłoża typu ziemia lub trawa oraz zaciemnienia może zamaskować wpływ

Wystąpienie masywnego krwawienia zewnętrznego w warunkach przedszpitalnych stanowi jedną z najczęstszych przyczyn śmierci możliwych do uniknięcia oraz odwracalną przyczyną zatrzymania krążenia. Funkcjonariusz Policji w trakcie wykonywania obowiązków służbowych jest narażony na wystąpienie urazu penetrującego w środowisku o podwyższonym ryzyku, niejednokrotnie w warunkach ekstremalnych i ograniczonym dostępie do natychmiastowej pomocy medycznej. W takim przypadku zlokalizowanie źródła krwawienia oraz skuteczna kontrola krwotoku w tym umiejętności autoratownictwa będą decydowały o przeżyciu rannego funkcjonariusza.

krwi. Na potrzeby niniejszego artykułu zajmiemy się poszkodowanym znajdującym się na podłożu kontrastowym (leży na folii NRC), w którym jest widoczny wypływ krwi w pełnym wymiarze. Zastosowano również porównanie poszkodowanych pod kątem ubioru, tj. krew była umieszczana na mundurze ćwiczebnym, a następnie analogicznie – na kombinezonie ochronnym. Ostatnim etapem była obserwacja wypływu krwi na mundurze ćwiczebnym u poszkodowanego znajdującego się na podłożu trawiastym.

Poniżej przedstawiono algorytmy postępowania ratunkowego w krwotokach według wytycznych Europejskiej Rady Resuscytacji z 2025 r. oraz Komitetu Tactical Combat Casualty Care.

PIERWSZA POMOC z ustrukturyzowaną oceną wstępną poszkodowanego według ERC 2025

W pierwszej kolejności zwróć uwagę na bezpieczeństwo, reakcję poszkodowanego oraz obecność krwotoków zagrażających życiu, a następnie zastosuj ustrukturyzowany schemat ABCDE do oceny osoby poszkodowanej [1].

A – drogi oddechowe (Airway)
B – oddychanie (Breathing)
C – krążenie (Circulation)
D – ocena neurologiczna (Disability)
E – ekspozycja (Exposure)

1500 ml

Według powyższego schematu po zabezpieczeniu krwotoku, sprawdzeniu stanu przytomności, udrożnieniu dróg oddechowych i sprawdzeniu oddechu już na poziomie pierwszej pomocy należy wykonywać ekspozycję poszkodowanego i wykonanie badania w celu poszukiwania źródeł krwawień.

Opanowanie krwawienia zagrażającego życiu według wytycznych ERC 2025

Zgodnie z wytycznymi ERC z 2025 r. na krwawiące miejsce zastosuj silny bezpośredni ucisk ręką. Następnie przyłóż standardowy opatrunek lub opatrunek hemostatyczny bezpośrednio na krwawiące miejsce oraz zastosuj silny bezpośredni ucisk ręką.

Po opanowaniu krwawienia załóż opatrunek uciskowy. W przypadku zagrażającego życiu krwawienia z kończyny, które nie jest opanowane po zastosowaniu bezpośredniego ucisku, należy jak najszybciej założyć opaskę uciskową, a następnie zanotować czas [1].

Masywne krwawienie według Komitetu CoTCCC

Według TC3, by zatamować krwotok w sytuacji, gdy występuje anatomiczne

1750 ml

2000 ml

2500 ml

uwarunkowanie, należy użyć stazy zalecanej przez Komitet CoTCCC.

Kolejne etapy obejmują sprawdzenie poszkodowanego w celu wykluczenia niezdiagnozowanych krwawień i zabezpieczenie wszystkich ich źródeł. Jeżeli wcześniej nie założono stazy taktycznej, należy to zrobić teraz w celu zatamowania zagrażającego życiu krwotoku zewnętrznego. Stazę trzeba założyć bezpośrednio na skórę 5–7,5 cm

4000 ml

3500 ml

zdj. archiwum autora

powyżej miejsca krwawienia. Jeżeli rana nadal krwawi, obok pierwszej stazy należy założyć drugą.

Na krwotoki (zewnętrzne), na które nie można zastosować stazy, trzeba użyć opatrunku Combat Gauze jako czynnika hemostatycznego zalecanego przez Komitet CoTCCC: Celox Gauze, ChitoGauze, XStat.

Opatrunki hemostatyczne należy zastosować z bezpośrednim uciskiem trwającym co najmniej 3 minuty (jeśli opatrunek nie zatamuje krwawienia – nie dopychaj go, zdejmij i zastąp nowym) [2].

asp. ŁUKASZ KUCHARSKI
Ośrodek Szkolenia Policji w Lublinie

[1] J. Andres, Wytyczne Polska Rada Resuscytacji. Rozdział I, Kraków, 2025.

[2] Taktyczna pomoc poszkodowanym na polu walki (TCCC). Wytyczne dla personelu medycznego z 25 stycznia 2024 roku, Wojskowe Centrum Kształcenia Medycznego, Łódź.

[3] D. Matthew, International Trauma Life Support. Sytuacje dużego zagrożenia w środowisku cywilnym i taktycznym, 2024.

[4] J.E. Campbell, ITLS 2017. International Trauma Life Support. Ratownictwo przedszpitalne w urazach.

WSPÓŁPRACA PROKURATURY EUROPEJSKIEJ Z KRAJOWYMI ORGANAMI ŚCIGANIA

UTWORZENIE
PROKURATURY EUROPEJSKIEJ
STANOWI ISTOTNY KROK
W ROZWOJU MECHANIZMÓW
OCHRONY INTERESÓW
FINANSOWYCH
UNII EUROPEJSKIEJ.
INSTYTUCJA TA
ZOSTAŁA WYPOSAŻONA
W KOMPETENCJE
UMOŻLIWIAJĄCE
PROWADZENIE POSTĘPOWAŃ
PRZYGOTOWAWCZYCH
ORAZ ŚCIGANIE
SPRAWCÓW PRZESTĘPSTW
O CHARAKTERZE
TRANSGRANICZNYM
W SPOSÓB
SKOORDYNOWANY
NA POZIOMIE
PONADNARODOWYM,
CO STWARZA MOŻLIWOŚCI
DOTYCZĄCE
NIESPOTYKANE
W PRAKTYCE ZWALCZANIA
TEGO RODZAJU
PRZESTĘPCZOŚCI.

Istotnym elementem działalności Prokuratury Europejskiej w kontekście skutecznej walki z przestępczością naruszającą interesy finansowe Unii Europejskiej jest współpraca z krajowymi organami ścigania. Jej rozszerzenie w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych nastąpiło po 28 stycznia 2025 r., tj. z chwilą rozpoczęcia działalności operacyjnej EPPO (European Public Prosecutor's Office) w Polsce. W państwach, które przystąpiły do EPPO, funkcjonują różne modele tej współpracy. **W Polsce współdziałanie Policji z Prokuraturą Europejską jest realizowane na podstawie wewnętrznego aktu prawnego w postaci decyzji nr 74 Komendanta Głównego Policji z 14 marca 2025 r. w sprawie powołania zespołu do spraw koordynacji współpracy Policji z Prokuraturą Europejską.** Decyzja ustanowiła zespół odpowiedzialny za koordynację współdziałania, powołując swego rodzaju punkt kontaktowy w Policji do spraw współpracy z EPPO. W skład powołanego zespołu wchodzi przedstawiciele Komendy Głównej Policji – dyrektor Biura Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej KGP oraz jego zastępca, pełniący funkcje odpowiednio przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego. Ponadto zespół tworzą naczelnicy: Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą, Wydziału do Walki z Korupcją, Wydziału do Spraw Odzyskiwania Mienia BZPE KGP, Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Biura Kryminalnego KGP, Wydziału do Zwalczania Zorganizowanej Przestępczości Ekonomicznej Centralnego Biura Śledczego Policji, a także Wydziału Nadzoru i Koordynacji Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. Struktura oraz skład zespołu stanowią odzwierciedlenie modelu współpracy, odpowiadającego zakresowi kompetencji komórek Policji odpowiedzialnych za zwalczanie przestępstw pozostających we właściwości EPPO.

Do zadań zespołu należą w szczególności koordynacja działań w zakresie m.in. przekazywania przez jednostki Policji informacji o czynach mogących stanowić przestępstwa będące we właściwości Prokuratury Europejskiej oraz wskazywanie jednostek i komórek organizacyjnych Policji, które zrealizują czynności zlecone przez delegowanych prokuratorów europejskich z innych krajów oraz poprowadzą postępowanie przygotowawcze zainicjowane przez delegowanych prokuratorów europejskich w Polsce.

Współpraca Policji z Prokuraturą Europejską jest realizowana również przez działalność komórek organizacyjnych Policji reprezentowanych w zespole przez jego członków. Kierują oni jednostkami wyspecjalizowanymi w zwalczaniu określonych kategorii przestępstw pozostających we właściwości EPPO, dzięki czemu jest możliwe zapewnienie właściwego wsparcia operacyjnego, analitycznego oraz procesowego, które obejmuje w szczególności:

- wsparcie w zakresie ujawniania i zabezpieczania mienia pochodzącego z przestępstw, realizowane przez Wydział do Spraw Odzyskiwania Mienia BZPE KGP;
- koordynację działań w obszarze przestępstw korupcyjnych, realizowaną przez Wydział do Walki z Przestępczością Korupcyjną BZPE KGP;
- wsparcie operacyjne, analityczne oraz nadzór nad sprawami pozostającymi we właściwości EPPO, realizowane przez Wydział do Walki z Przestępczością Gospodarczą BZPE KGP, Wydział Dochodzeniowo-Śledczy BK KGP, Wydział Nadzoru i Koordynacji CBZC oraz Wydział do Zwalczania Zorganizowanej Przestępczości Ekonomicznej CBŚP.

Ważnym elementem współpracy Policji z Prokuraturą Europejską jest również utworzenie skrzynki poczty elektronicznej służącej do obsługi spraw związanych z działalnością EPPO, co usprawnia komunikację między jednostkami Policji a delegowanymi prokuratorami europejskimi.

Zapewnienie sprawnej współpracy Policji i Prokuratury Europejskiej stanowi istotny warunek prawidłowego wykonywania czynności procesowych oraz prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach należących do właściwości EPPO. W tym zakresie szczególną rolę odgrywa Biuro Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji, które prowadzi działania o charakterze szkoleniowym, organizacyjnym i koordynacyjnym, ukierunkowane na zapewnienie właściwej realizacji obowiązków wynikających z prawa unijnego i krajowego. Działania te obejmują w szczególności upowszechnianie w jednostkach Policji materiałów szkoleniowych oraz instruktażowych dotyczących zasad współpracy z Prokuraturą Europejską, a także zapewnianie wsparcia merytorycznego i technicznego funkcjonariuszom prowadzącym sprawy mogące pozostawać we właściwości EPPO. Monitorowana jest także efektywność współpracy jednostek Policji z Prokuraturą Europejską, w tym sposób realizacji czynności zleczanych przez delegowanych prokuratorów europejskich.

Szczególne znaczenie we współpracy ma obowiązek przekazywania informacji o przestępstwach mogących naruszać interesy finansowe Unii Europejskiej. Obowiązek ten wynika zarówno z art. 24 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 ustanawiającego Prokuraturę Europejską, jak również z art. 577d § 1-2 kpk.

W celu wykonania tego obowiązku jest stosowany formularz ECR (European Crime Report) stanowiący ujednolicony instrument raportowania informacji o podejrzeniu popełnienia przestępstwa mogącego pozostawać we właściwości Prokuratury Europejskiej. Umożliwia przekazanie podstawowych danych dotyczących zdarzenia oraz dokonanie przez delegowanego prokuratora europejskiego wstępnej oceny właściwości EPPO, co pozwala na podjęcie decyzji o przejęciu sprawy przez Prokuraturę Europejską lub pozostawieniu jej we właściwości organów krajowych.

Ze względu na relatywnie krótki okres funkcjonowania współpraca Policji z Prokuraturą Europejską pozostaje

w fazie dalszego rozwoju. Proces ten jest realizowany m.in. przez organizowanie spotkań roboczych i narad, które służą podsumowaniu dotychczasowych doświadczeń, wymianie informacji oraz identyfikowaniu problemów pojawiających się w praktyce współpracy.

Jednym z elementów dalszego rozwijania tego współdziałania jest udział funkcjonariuszy Policji w procedurze naboru prowadzonej przez Prokuraturę Europejską w Luksemburgu na stanowiska eksperta śledczego w zakresie przestępczości finansowej oraz eksperta prawnego w zakresie ścigania przestępstw finansowych. W procedurze uczestniczy trzech funkcjonariuszy Policji, w tym dwóch z Centralnego Biura Śledczego Policji oraz jeden z Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnych Komendy Głównej Policji, którzy uzyskali zgodę Komendanta Głównego Policji na udział w postępowaniu rekrutacyjnym prowadzonym przez EPPO.

Istotnym elementem rozwoju współpracy jest również uczestnictwo funkcjonariuszy Policji w szkoleniach organizowanych przez Prokuraturę Europejską, które służą podnoszeniu kwalifikacji zawodowych oraz stanowią platformę wymiany wiedzy i doświadczeń między instytucjami zaangażowanymi w zwalczanie przestępczości finansowej. W ramach tej współpracy przewidziano udział trzech funkcjonariuszy Policji w dwóch szkoleniach organizowanych przez EPPO Academy, które odbędą się 12-23 października 2026 r. w Szkole Policji Ekonomicznej i Finansowej Guardia di Finanza w Rzymie.

PIERWSZE WYMIERNE EFEKTY WSPÓŁPRACY

Dotychczasowa współpraca Policji z Prokuraturą Europejską przynosi już rezultaty. Są to m.in. powierzenie Policji do prowadzenia przez EPPO ponad 60 postępowań przygotowawczych, a także realizacja kilkudziesięciu wniosków w ramach postępowań transgranicznych. Polska Policja uczestniczyła dotychczas w sześciu działaniach operacyjnych, w ramach których jednocześnie przeprowadzono kilkaset przeszukań na terytorium państw członkowskich UE.

Przedstawione przykłady wskazują, że współpraca Policji z Prokuraturą Europejską stanowi ważny element systemu ochrony interesów finansowych UE. Wypracowane mechanizmy koordynacji, zaangażowanie wyspecjalizowanych komórek organizacyjnych Policji oraz bieżąca wymiana informacji sprzyjają sprawnemu prowadzeniu postępowań w sprawach o charakterze transgranicznym. Jak podkreślają delegowani prokuratorzy europejscy w Polsce, postawa polskiej Policji w realizacji zadań związanych z działalnością EPPO jest dotychczas bardzo pozytywnie oceniana, podobnie jak przyjęty model współpracy. Przyjęte rozwiązania organizacyjne tworzą solidne podstawy do dalszego rozwijania skutecznych mechanizmów zwalczania przestępczości naruszającej unijne interesy finansowe.

kom. dr MARCIN CZOSNEK
kom. dr BOGDAN KARWOWSKI
Biuro Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej KGP

Więcej dowiesz się, skanując QR kod

POLSKA POLICJA W MIĘDZYNARODOWEJ KAMPANII INTERPOLU „REMEMBERING FALLEN OFFICERS”

7 marca na całym świecie jest obchodzony Międzynarodowy Dzień Pamięci o Poległych Policjantach. Tego dnia funkcjonariusze z różnych krajów wspominają kolegów i koleżanki, którzy zginęli podczas służby. Tegorocznym obchodom towarzyszyła kampania Interpolu „Remembering Fallen Officers – Pamiętamy o Poległych Funkcjonariuszach”, w którą aktywnie włączyła się również polska Policja.

Międzynarodowy Dzień Pamięci o Poległych Policjantach, ustanowiony przez Interpol w 2019 r., przypomina o ryzyku wpisanym w policyjną służbę i o odpowiedzialności, jaka się z nią wiąże. W prawie 100 krajach na całym świecie odbyły się uroczystości, takie jak składanie wieńców czy opuszczanie flag do połowy masztu. Ważnym elementem było podświetlanie budynków na niebiesko. Tym kolorem rozbiłyśmy zarówno siedziby policji i instytucji publicznych, jak i znane obiekty kultury i architektury, w tym m.in.: Grand Place w Brukseli (Belgia), pomnik Chrystusa Odkupiciela w Rio de Janeiro (Brazylia), wieża Petřín w Pradze (Czechy), Koloseum w Rzymie (Włochy), Skarbiec w Petrze (Jordania), Menara Kuala Lumpur Tower (Malezja), Pałac Książęcy w Monako, Sky Tower w Auckland (Nowa Zelandia) czy Praça do Comércio w Lizbonie (Portugalia).

W tym międzynarodowym geście pamięci o naszych koleżankach i kolegach, którzy zginęli na służbie, mocno zaznaczyła się również obecność Polski. W Warszawie na niebiesko podświetlono budynki Komendy Głównej Policji oraz Komendy Stołecznej Policji mającej swą siedzibę w Pałacu Mostowskich. W barwach kampanii rozświetliły się też Most Śląsko-Dąbrowski, Pałac Kultury i Nauki oraz PGE Narodowy, gdzie wyświetlono napis „INTERPOL RFO”. Do akcji dołączyły także inne miasta, np. w Gdańsku podświetlono Fontannę Neptuna, w Gdyni żaglowiec Dar Pomorza, w Krakowie – Tauron Arenę, a w Białymstoku i Szczecinie tamtejsze filharmonie. W Komendzie Głównej Policji złożono kwiaty przed Tablicą Pamięci. Podobne wydarzenia miały miejsce w garnizonach w całym kraju. Lokalne uroczystości i chwile refleksji pokazały, że pamięć o tych, którzy oddali życie na służbie, jest ważną częścią policyjnej tożsamości.

oprac. AGNIESZKA WŁODARSKA

Więcej dowiesz się,
skanując QR kod

zdj. policja.pl

ADRES REDAKCJI:

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 47 72-161-26, fax 47 72-168-67
gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.pl

Redaktor naczelny: podkom. Tomasz Dąbrowski
tomasz.dabrowski3@policja.gov.pl (47 72-136-10)
Sekretarz redakcji: podkom. Anna Krupecka-Krupińska
anna.krupecka-krupinska@policja.gov.pl (47 72-161-32)

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

asp. szt. Aldona Bandzul, Krzysztof Chrzanowski,
mł. insp. Klaudiusz Kryczka,
Izabela Pajdała-Kusińska,
adresy e-mail pracowników redakcji:
imię.nazwisko@policja.gov.pl (bez polskich znaków)

Konsultacja historyczna:

podinsp. Marcin Lasota, naczelnik Wydziału Edukacji Historycznej
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP

Dział foto: Jacek Herok,

jacek.herok@policja.gov.pl (47 72-114-79)

Studio graficzne:

Edyta Banach-Rudzik, edyta.banach-rudzik@policja.gov.pl,
Wioleta Kaczańska,

wioleta.kaczanska@policja.gov.pl (47 72-135-46)

Korekta: Małgorzata Reks-Stabach (47 72-150-91)

malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Cyfrowe Archiwum Fotografii Policyjnej

I kolportaż: Konrad Bucholc (47 72-148-51),
Sławomir Katarzyński (47 72-136-13)

RADA REDAKCYJNA

- prof. dr hab. Michał Bijak – prodziekan Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego, kierownik Centrum Zapobiegania Zagrożeniom Biologicznym Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego
- prof. dr hab. Ewa Jolanta Gruza – pracownik naukowy w Katedrze Kryminalistyki Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Misiuk – kierownik Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Rychard – dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk
- dr Irena Doroszkiewicz – adiunkt w Zakładzie Prewencji i Profilaktyki Instytutu Służby Prewencyjnej Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Prawnych Akademii Policji w Szczecinie
- dr Maria (Maki) Habercfeld – profesor nauk policyjnych w Departamencie Prawa, Policji i Administracji Sprawiedliwości Karnej w John Jay College of Criminal Justice w Nowym Jorku
- dr Kornelia Oblińska – adiunkt w Katedrze Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- dr Mirosław Oczko – wykładowca w Podyplomowym Studium Public Relations przy Kolegium Gospodarki Światowej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku i Uniwersytecie Łódzkim
- dr Mariusz Sokołowski – Uniwersytet Warszawski
- Piotr Caliński – prezes Zarządu Spółdzielni Bezpieczeństwo Obrotu Bankowego, wykładowca Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN i Collegium Civitas

DRUK I OPRAWA: ArtDruk. Nakład: 10 000 egz.
Numer zamknięto: 18.03.2026 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie internetowej. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru reklam. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów sponsorowanych Redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.

ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

Medal imienia Podkomisarza Policji Andrzeja Struja to wyjątkowe odznaczenie przyznawane policjantom za podjęcie poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia z narażeniem własnego życia lub zdrowia oraz za podjęcie w czasie służby czynności ratowania życia ludzkiego ze szczególnym narażeniem własnego życia lub zdrowia. Dla policjanta, któremu medal zostanie nadany, przewidziano dodatkowe uhonorowanie przez podwyższenie emerytury o 1 procent podstawy wymiaru oraz możliwość otrzymania nagrody pieniężnej.

asp. KAROL MACHAJEWSKI

st. asp. PRZEMYSŁAW BADZIŃSKI

5 czerwca 2024 r. po godzinie 20.00 dyżurny KMP w Toruniu otrzymał zgłoszenie o człowieku tonącym w Wiśle. Na interwencję zostali skierowani asp. Karol Machajewski i st. asp. Przemysław Badziński. Naprowadzani przez wędkarzy, sprawdzali lewy brzeg rzeki, aż dostrzegli plecy mężczyzny unoszące się ponad taflą wody. Ocenili sytuację, zdjęli buty, pasy z oporządzeniem i spodnie, po czym wskoczyli do rzeki i skierowali się w stronę tonącego człowieka. Walcząc z nurtem, przepłynęli około 30 m, dotarli do mężczyzny, chwycili go i przyholowali do brzegu. Gdy był już bezpieczny, okazało się, że nie oddycha. Policjanci rozpoczęli resuscytację krążeniowo-oddechową. Udało się przywrócić oddech, ale mężczyzna nie odzyskał przytomności. Został ułożony w pozycji bocznej bezpiecznej i monitorowany, aż przyplęnęła łódź WOPR-u i zabrała poszkodowanego na prawy brzeg rzeki, gdzie czekała karetka pogotowia. Za uratowanie człowieka z topieli asp. Karol Machajewski otrzymał Medal im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Policjant jest w formacji od 2013 r. od początku w pionie prewencji. Pochodzi z rodziny o bogatych tradycjach mundurowych. Od około pięciu lat jest dzielnicowym w KP Toruń-Podgórz. Jego pasją jest hodowla koni do jazdy wierzchem.

– Chwilę wcześniej gasiliśmy pożar w lesie, a potem pływaliliśmy w Wiśle podczas ratowania człowieka. Taka jest nasza służba, nie ma monotonii – st. asp. Przemysław Badziński opowiada o interwencji z 5 czerwca 2024 r. Dyżurny KMP w Toruniu skierował st. asp. Przemysława Badzińskiego i asp. Karola Machajewskiego do odnalezienia mężczyzny, który wpadł do Wisły. Policjanci przemieszczali się lewym brzegiem rzeki, kierowani przez wędkarzy. Pokonali stromy brzeg i dostrzegli plecy człowieka pływającego z nurtem. Zdjęli buty, oporządzenie i spodnie. Weszli do wody, najpierw brodząc, a potem płynąc, dotarli do mężczyzny. Chwycili go za ręce i walcząc z nurtem i ciężarem poszkodowanego, doholowali go do brzegu. Już na lądzie okazało się, że uratowany jest nieprzytomny i nie oddycha. Policjanci rozpoczęli resuscytację, a po kilku cyklach mężczyzna wypluł wodę z płuc i odzyskał oddech, ale nadal był nieprzytomny. Potem przyplęnęła łódź WOPR-u i przewiozła mężczyznę do karetki czekającej na prawym brzegu. Za uratowanie człowieka z topieli st. asp. Przemysław Badziński otrzymał Medal im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Badziński jest w Policji od 2011 r., cały czas w pionie prewencji KP Toruń-Podgórz, od 11 lat na stanowisku dzielnicowego. Pochodzi z rodziny z policyjnymi tradycjami. Lubi sporty zimowe i ekstremalne pływanie.

zdz. archiwum K. Machajewskiego i P. Badzińskiego

WEJDŹ I ZAGŁOSUJ:

WIĘCEJ
O DZIELNICOWYCH:

**GŁOSUJ NA SWOJEGO
#SUPERDZIELNICOWEGO 2026!**

wejdź na: dzielnicaBEZstrachu.pl

Poznaj swojego dzielnicowego!

stopień, imię, nazwisko

.....

miejsowość / rejon

.....

telefon

.....

wejdź na: dzielnicaBEZstrachu.pl

OGLĄDAJ!

PN-CZW o 20:00

NOWE ODCINKI! JUŻ OD 9 MARCA